

Univerzita Pardubice

Fakulta filozofická

Sexualita a prostituce u dětí a mladistvých napříč kontinenty

Zuzana Tesařová

Bakalářská práce

2018

Univerzita Pardubice
Fakulta filozofická
Akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Zuzana Tesařová**
Osobní číslo: **H15513**
Studijní program: **B6107 Humanitní studia**
Studijní obor: **Humanitní studia**
Název tématu: **Sexualita a prostituce u dětí a mladistvých napříč kontinenty**
Zadávací katedra: **Katedra věd o výchově**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem práce je uvést do problematiky sexuality a prostituce u dětí a mladistvých, a vytvořit kompilaci o této dané problematice v rámci kontinentů. Část práce bude věnována vymezení pojmů sexualita a prostituce, dějinám sexuality a prostituce obecně a konkrétně u dětí a mladistvých. Další část bude zaměřena na příčiny a důvody, které vedou k sexualitě a prostituci. Jedna kapitola bude věnovaná i legislativní stránce dané problematiky. Metodou zpracování bakalářské práce bude již zmíněná kompilace.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

VANÍČKOVÁ, Eva. Dětská prostituce. 2., dopl. a aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2007. 141 s. Psyché. ISBN 978-80-247-2218-4.

DUFOUR, Pierre. Dějiny prostituce. I., Starý Orient, Egypt, Izrael, Řecko. [Olomouc]: Fontána, 2003. 185 s. ISBN 80-7336-056-X.

KUBÍK, Josef. Sexualita bez tabu. Vyd. 1. V Brumovicích: Carpe diem, 2010. 324 s. ISBN 978-80-87195-15-4.

PONDĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. Nezralá sexualita: o sexuální výchově a sexuálních projevech dětí a mládeže. Vyd. 1. Praha: Avicenum, 1990. 139 s. ISBN 80-201-0008-3.

GORDON, Richard. Podivuhodné dějiny sexu: pohlaví, pohlaváři a tak vůbec. Překlad Ivo Šmoldas. Vyd. 1. Praha: Brána, 1998. 231 s. ISBN 80-85946-93-9.

Vedoucí bakalářské práce: **PhDr. Jana Křišťálová**
Katedra věd o výchově

Datum zadání bakalářské práce: **31. března 2017**

Termín odevzdání bakalářské práce: **31. března 2018**

prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.
děkan

L.S.

Ing. Jaroslav Myslivec, Ph.D.
vedoucí katedry

V Pardubicích dne 30. listopadu 2017

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne: 21. 3. 2018

Zuzana Tesařová

Poděkování:

Ráda bych poděkovala vedoucí mé bakalářské práce paní PhDr. Janě Křišťálové za poskytnutí odborných rad, věcných připomínek a hlavně za ochotu a vstřícný přístup během zpracování této práce.

ANOTACE

Práce je věnována problematice sexuality a prostituce především u dětí a mladistvých v rámci světových kontinentů, kromě Antarktidy, a také v rámci České republiky. Část práce se zabývá tématy, jako je vymezení základních pojmů, dějiny prostituce a vývoj názorů na prostituci a sexualitu. Další části rozebírají současnou situaci, komunikaci o sexualitě či prostituci a malá část je také věnována legislativě týkající se dané problematiky. Práce zahrnuje mimo děti a mladistvé také nepatrné množství informací o dospělé populaci. Ke zpracování je použita odborná literatura a relevantní webové stránky.

KLÍČOVÁ SLOVA

sexualita, prostituce, děti, mladiství

TITLE

Sexuality and prostitution among children and adolescents across the continents

ANNOTATION

The thesis is dedicated to the issue of sexuality and prostitution, mainly of kids and youth, in world continents, except of Antarctica and also in the Czech Republic. Part of the thesis looks to topics such as definition of basic terms, history of prostitution and evolution of opinions for prostitution and sexuality. Other parts examine present situation, communication about sexuality or prostitution and a small part is also dedicated to legislation related to the stated issue. Aside from children and youth, the thesis also includes small amount of information about the adult population. Specific literature and relevant websites were used to make the thesis.

KEYWORDS

sexuality, prostitution, children, adolescent

OBSAH

0 ÚVOD	8
1 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ	10
1.1 SEXUALITA.....	10
1.2 PROSTITUCE.....	12
1.3 DĚTI A MLADISTVÍ Z HLEDISKA VÝVOJOVÉ PSYCHOLOGIE.....	13
2 PRVOTNÍ NÁZORY A POSTOJE K SEXUALITĚ	15
2.1 NORMALITA SEXUÁLNÍHO CHOVÁNÍ.....	15
2.2 ANTIKA.....	15
2.3 NÁBOŽENSTVÍ.....	16
2.4 SOUČASNOST.....	18
3 HISTORIE PROSTITUCE	20
3.1 HISTORIE PROSTITUCE OBECNĚ.....	20
3.2 HISTORIE PROSTITUCE U DĚTÍ A MLADISTVÝCH.....	21
4 SEXUALITA A PROSTITUCE V SOUČASNOSTI	28
4.1 VŠEOBECNÉ INFORMACE.....	28
4.2 ZÁSTUPCI EVROPSKÝCH ZEMÍ.....	30
4.3 ZÁSTUPCI ZEMÍ SEVERNÍ, STŘEDNÍ A JIŽNÍ AMERIKY.....	32
4.4 ZÁSTUPCI ZEMÍ KONTINENTU ASIE.....	33
4.5 ZÁSTUPCI ZEMÍ AFRIKY.....	34
4.6 ZÁSTUPCI ZEMÍ KONTINENTU AUSTRÁLIE A OCEÁNIE.....	35
5 JAK SPRÁVNĚ KOMUNIKOVAT S DĚTMI A MLADISTVÝMI O SEXUALITĚ	38
5.1 PROCES COMING OUTU.....	38
5.2 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ KOMUNIKACI O SEXUALITĚ.....	39
5.3 ROZČLENĚNÍ DO JEDNOTLIVÝCH KATEGORIÍ.....	40
5.4 SEXUÁLNÍ VÝCHOVA.....	43
6 SOUČASNÁ SITUACE V ČESKÉ REPUBLICĚ	45
7 PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE DĚTÍ A MLADISTVÝCH	48
7.1 ÚMLUVA O PRÁVECH DÍTĚTE.....	48
7.2 SEXUÁLNÍ PRÁVA.....	49
7.3 PRÁVNÍ ÚPRAVA V ČESKÉ REPUBLICĚ.....	49
8 ZÁVĚR	51
9 SOUPIS BIBLIOGRAFICKÝCH CITACÍ	53
10 PŘÍLOHY	55

0 ÚVOD

Téma sexuality a prostituce jsem si zvolila především z toho důvodu, protože mě dané téma zajímá, ale i z toho důvodu, že se jedná o poměrně kontroverzní téma, o kterém příliš mnoho lidí nechce mluvit. Sexualita a prostituce nás zároveň provází od doby narození až po naši smrt, a je důležité si uvědomit, co, nebo kdo nás vede k určitému druhu chování. Téma jsem si také zvolila proto, že velmi ráda cestuji, a s cestováním jsou spojeny cizí kultury, národy a zvyky. Obyčeje cizích zemí jsou mnohdy velmi zarážející a jsou spjaty právě se zmiňovanou sexualitou a prostitucí.

Během studia na vysoké škole, kdy jsem prošla mnohými psychologickými, sociologickými a antropologickými semináři, jsem zjistila, že by mohlo být zajímavé dané téma více rozpracovat a poukázat na zvyky v jiných zemích, které nám mohou leckdy připadat nemožné.

Ve své bakalářské práci se věnuji v jednotlivých kapitolách obecným i více specifickým tématům dané problematiky. Na začátku práce jsou rozebrány základní pojmy související se sexualitou a prostitucí. Kromě vymezení základních pojmů je část věnována i vývojové psychologii, neboť je práce zaměřena na děti a mladistvé. Další část je potom věnována sexualitě a prvotním lidským názorům na ni. V následující kapitole je naopak rozebrána podrobněji prostituce. Po těchto kapitolách, kde je rozebírána spíše historie, následují kapitoly věnující se současnosti. Lze zde nalézt současnou situaci nejen v evropských zemích, ale také v těch mimoevropských. Jedná se o zástupce zemí Severní, Střední a Jižní Ameriky, zemí Asie, zemí Afriky, ale také zemí Austrálie a Oceánie. Jediným kontinentem, který zde není zastoupen, je Antarktida, neboť se jedná o kontinent, kde klimatické podmínky nejsou natolik vhodné, aby zde mohli žít nějakí lidé. Jedna kapitola je věnována také komunikaci o sexualitě a prostituci s dětmi a mladistvými, protože se jedná o důležitou součást během fyzického i psychického vývoje dětí a mladistvých. Samostatná kapitola je věnována i situaci v České republice. Poslední věcná kapitola se týká legislativního rámce, který zahrnuje důležité dokumenty týkající se práv dětí a mladistvých.

Cílem této bakalářské práce je seznámit čtenáře s problematikou sexuality a prostituce a shrnout do jednoho celku základní i podrobnější informace, aby si čtenář mohl vytvořit představu, co to vůbec sexualita a prostituce znamená. Dalším cílem je jednotlivé myšlenky více rozpracovat do souvislostí a popřípadě uvést názory se kterými se lze setkat. V neposlední řadě je cílem i poukázat na sexuální praktiky cizích kultur, které nám mohou připadat velmi kontroverzní.

Jako citační metodu pro tvorbu této bakalářské práce jsem si zvolila Harvardský systém, neboť mi ze všech metod připadá nejpříjemnější. Veškeré zdroje, ze kterých jsem čerpala, jsou řádně uvedeny na konci práce v seznamu použitých zdrojů. Literaturu a internetové zdroje, ze kterých jsem čerpala, jsem si zvolila proto, že se jedná o zdroje, které jsou vytvořeny odborníky, na danou tematiku. Autoři daných knih se pohybují v terénu a mají vystudovány vysoké školy. Jejich knihy jsou tak sepsány na základě vlastních zkušeností, nebo skutečných lidí z terénu, kterých se daná problematika týká. Tudíž jsem usoudila, i po řádné konzultaci s vedoucí práce, že se jedná o relevantní zdroje k bakalářské práci, přestože některé knihy jsou zařazeny v sekci populárně naučné.

Doufám, že tato bakalářská práce bude přínosná pro každého, kdo si ji bude chtít přečíst. Dále také doufám, že poskytne jak základní informace, tak i zajímavosti, se kterými doposud nebyl čtenář seznámen. Byla bych ráda, kdyby tato bakalářská práce pomohla někomu dalšímu, kdo by v ní mohl nalézt potřebné informace ke svému studiu, ať už se jedná o samotné faktické informace v práci, nebo literaturu, která může být inspirací.

1 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

1.1 SEXUALITA

Sexualita je pojem, který byl po mnoha staletí tabuizovaným, ale jeho praktická stránka vždy byla a je pro život zcela nezbytná. O sexualitě se v minulosti příliš nemluvalo, což mohlo působit řadu problémů jak v komunikaci o sexualitě, tak i v praktické stránce života. Nejen mladiství, ale i dospělí mnohdy nebyli připraveni na sexuální život, tak, jak tomu je dnes. Je to dáno především modernizací společnosti a technickým pokrokem. S postupem času a vývojem společnosti se tento pojem a jeho význam stal zcela běžným a v praxi používaným.

Sexualita hraje v životě celého lidstva velmi důležitou roli. Je základem toho, proč vůbec lidstvo existuje a proč se rozmnožuje. Důležitou roli hraje nejen v biologické stránce života, ale také v psychice každého z nás. Sexualitou se bezpochyby zabývali autoři už v dobách dávných, ale více rozebíraným a hodnoceným tématem ve společnosti se sexualita stala až v 19. století, kdy na ni upozorňovali světově známí psychologové, psychoanalytici a další odborníci, mezi které patřil i Sigmund Freud. Psychoanalytik Freud svými kontroverzními názory vzbudil velký zájem nejen u široké veřejnosti, ale i u jiných odborníků. Poukazoval na podstatu dětské sexuality jako na pocit slasti, který není nijak spojen s rozmnožováním. Tento hedonistický princip je pouhým získáním pocitů slasti. V současnosti na dané téma existuje mnoho názorů a nepřeborné množství publikací. (Kaňák, Stretti, 2014)

Význam pojmu sexualita pochází z latinského slova „sexus“, což znamená pohlaví. Toto slovo je pak často nesprávně spojováno se slovy podobného významu, tedy se synonymy, jako je například erotika, nebo americký výraz „to have sex“, což znamená v překladu „mít sex“ (Kniha, 2014). Z odborného hlediska je sex kontakt mezi dvěma či více osobami. Jedná se převážně o fyzický kontakt, kde je cílem uspokojit základní lidské potřeby, kterými jsou potřeby pudové. Sex může mít nejrůznější formy, podoby a aktéry. (Kniha, 2014)

Na sex lze pohlížet z mnoha hledisek, kdy základním je hledisko biologické a hledisko sociální. Z těchto hledisek, která se prolínají, vychází spojení muže a ženy, které má zajistit reprodukci, uspokojení svých vlastních potřeb, soužití a vzájemnou komunikaci spolu navzájem. V neposlední řadě slouží sex i jako prostředek k usmíření v konfliktní situaci mezi partnery (Kniha, 2014). Sex je téma, na které má každý osobitý názor, někdo se k němu příliš nevyjadřuje, a někdo naopak velmi otevřeně. Jedná se o již zmíněného Sigmunda Freuda, který se ztotožňuje s názorem, jenž tvrdí, že sex je velmi důležitý k uspokojení svých potřeb, je zdrojem slasti a nejrůznějších příjemných pocitů. Sigmund Freud byl zároveň jedním z prvních psychoanalytiků, který veřejně uváděl názory o sexu a sexualitě bez větší cenzury. Důležité je

dle Freuda libido, což tedy představuje slast, a nehraje žádnou roli, zda se jedná o partnery životní, nebo jiné. (Kniha, 2014) Já osobně se s tímto názorem neztotožňuji. Sex na usmířenou považuji za adekvátní řešení pouze v případě, jedná-li se o životní partnery, nikoliv například partnery pracovní.

Na Sigmunda Freuda pak navázalo mnoho dalších autorů, mezi které patří i Erik Erikson, který rozpracoval vývojová období na základě rozporů, kterými se v jednotlivých obdobích prochází. Na Freuda také navázal v rozpracování dětské sexuality, kdy počítal s touto sexualitou už ve velmi raných obdobích, kdy je dětská fantazie a zvědavost na vysoké úrovni. (Kaňák, Stretti, 2014)

„Sexualitu lze definovat jako prvek lidské biologie, který primárně reprezentuje reprodukční účely a sekundárně je možné na ni také pohlížet jako na zdroj fyzicky příjemných pocitů.“ (Kniha, 2014, str. 19).

Sexualita se vyskytuje nejen u lidského druhu, ale i živočichů. Lidská a zvířecí sexualita se liší, kdy u zvířat jde hlavně o funkci rozmnožování, zatímco u lidí se jedná o emoční stránku. Dalším možným rozdílem je, že u lidského druhu mohou ženy prožívat orgasmus, jak tomu u jiných savců není. Dále také lidé neznají dobu říje, kterou mají určité druhy zvířat. Lidé se setkávají se sexuálním životem po celý rok, zatímco zvířata mají dobu říje v sobě zakódovanou. Doba říje je nezbytně nutná k jejich reprodukci. Jedná se o hlavní rozdíl mezi lidskou sexualitou a živočišným rozmnožováním. (Kniha, 2014)

Sexualita lidského druhu, hlavně lidské sexuální chování, podléhá velkému množství vlivů a aspektů. Weiss a Zvěřina zastávají názor, že čím vyšší postavení v žebříčku vývoje druhu živočich zastává, tím složitější je jeho sexualita a jeho sexuálně socializační proces. (Weiss, Zvěřina, 2001 in Kniha, 2014). S názorem lze jednoznačně souhlasit, neboť je logické, že cokoliv, co je vyspělé, je pak ve všech systémech složitější a propojuje se navzájem.

Dále je sexualita jedince, jeho sexuální chování a morálka, ovlivněna dobou, kulturou a evolucí, ve které se jedinec momentálně nachází. Každá společnost a doba se řídí určitými normami, nepsanými pravidly, tradicemi a tabu, které ovlivňují jednotlivá chování lidského druhu. Dnes už sexualita nepatří mezi tabuizovaná témata, jak tomu bylo dříve. Všechny tyto zmiňované podmínky do určité míry ovlivňují chování jedince a následně ovlivňují i chování skupin, které tvoří celkovou společnost. Celou problematiku sexuality shrnul ve svém tvrzení Chmelík, který pronesl: *„Sexuální chování je ve všech kulturách podřizováno obecně uznávaným mravním a právním normám.“* (Chmelík, 2003, str. 13 in Kniha, 2014).

1.2 PROSTITUCE

Se sexualitou značně souvisí i pojem prostituce, která s sebou nese dlouhou tradici mnoha různých významů. Jednotlivé názory jsou ovlivněny zvyky, kulturami a dobou, ve které se nacházíme. Dříve prostituce představovala pro člověka soubor špatných vlastností, projevů a špatnou východu pocházející z rodiny, ale byla zcela běžná. V současnosti se na problematiku prostituce neklade příliš velký důraz a není tématem, které by bylo často rozebíráno, neboť na ni má každý svůj osobitý názor. (Brouk, 1992) Ze svých vlastních postřehů se domnívám, že dokonce většina lidí má na ni i spíše kladný pohled než negativní. Závisí to ale na druhu provozované prostituce a na konkrétní situaci, ve které se jedinec nachází.

Samotné slovo prostituce pochází z latiny „prostituere“, což představuje soubor činností nebo služeb, které bývají poskytovány protějšku za finanční obnos, úplatu, nebo jinou protihodnotu. Většinou se jedná o pohlavní styk, orální praktiky, nebo anální sex. Ženy a muži provozující prostituci jsou nazýváni nejrůznějšími pojmenováními, které se mohou lišit podle druhu provozované prostituce, podle oblasti, kde ji provozují, nebo podle místa odkud pochází. V České republice je muž provozující prostituci prostitut, nebo se také může nazývat gigolem. Gigolo se na rozdíl od prostituta pohybuje ve vyšších společenských kruzích. Žena provozující prostituci je prostitutka, eskortní pracovnice, nebo také může nést archaické pojmenování nevěstka, hétera či konkubína.

Prostituce může být nabízena různými způsoby, například na ulici nebo v podnicích přímo tomu určených. Dále také v nočních barech nebo utajeně. Službě, kdy ženy či muži docházejí za zákazníkem do jeho prostor a nabízejí mu své služby přímo u něho doma, se říká eskortní služba. (Bassermann, 1993)

Prostituce je kontroverzní téma a každý autor na ni má vlastní názor. Chtěla bych zde poukázat na Bohuslava Brouka, který ve své knize *Lidská duše a sex*, uvádí možné druhy prostituce, ke které patří tzv. prostituce vázaná neboli manželská. U této prostituce je propůjčení své manželky hostovi zcela normální a nelze považovat tuto prostituci za druh prostituce volné. U prostituce volné se jedinci propůjčují sobě navzájem s tím, že nechtějí navazovat nějaké další vztahy. Většinou se jedná o sobě cizí partnery. Prostituce vázaná je tedy prostitutí pohostinnou, za kterou se neskrývá nic špatného. S názorem Bohuslava Brouka nemohu souhlasit, neboť u provozování prostituce je možné, že vznikne nový vztah spjatý s emocemi. Dalším názorem, který autor uvádí je, že je prostituce spíše smutný úkaz naší kultury, přestože její ekonomická podstata je naprosto přirozená. Musím přiznat, že v ekonomickém odůvodnění má autor pravdu. Mnoho jedinců, například matek samoživitelek, nemá jinou možnost zlepšit si finanční situaci,

než právě zmíněnou činností. Autor dále uvádí, že ve společnosti existují určité kasty mezi ženami, které je zapotřebí odstranit. Kastami má na mysli ženu jako manželku a bytost plodící děti, ženu jako metresu, která poskytuje kultivovanou erotiku, a poslední ženou je prostitutka. Zde vyjmenované kategorie, dle něho, vedou vždy k monogamii, a jestliže se lidstvu nepodaří zbavit monogamie, nepodaří se ani odstranit kasty. Tímto názorem dává jasně najevo, že by měla být zlegalizovaná polygamie, neboť by se dle něho měla monogamie odstranit. (Brouk, 1992)

1.3 DĚTI A MLADISTVÍ Z HLEDISKA VÝVOJOVÉ PSYCHOLOGIE

O dětech se z etického či náboženského hlediska dá hovořit už v posledních týdnech prenatalního období, kdy se z embrya stává plod. Medicínský pohled však nebere plod jako dítě. Jedná se tedy o sporné téma, kdy lze hovořit o lidském životu. Nelze tyto budoucí děti opomenout, avšak v problematice prostituce ještě nijak nevystupují, neboť jsou uvnitř těla matky.

Prvním vývojovým obdobím jsou novorozenci, kteří v něm setrvávají od narození do 28 dne po porodu. Z novorozeneckého období pak přecházejí do kojeneckého období, které je do konce 1. roku života. Po kojeneckém období následuje období batolecí, které je od 2 do 3 let života. Děti, které projdou vývojem batolecího období, přechází do předškolního období, které je od 3 do 6 - 7 let. Po předškolním období následuje vstup do školy. Mladší školní období, též také mladší školní věk, je po celý první stupeň základní školy. Od druhého stupně základní školy nastupuje dospívání, které se dále dělí na období puberty a adolescence. Puberta začíná 11. rokem života a končí 15. rokem. Po pubertě přirozeně přichází adolescence, která je od 15 do 22 let. Obdobím adolescence končí dospívání a z mladistvých už se stávají dospělí jedinci. (Langmeier, Krejčířová, 2006)

Každá z uvedených kategorií se může potýkat s problematikou prostituce, nebo se zneužíváním. Ovšem je méně pravděpodobné, že dětská období se s tímto budou setkávat, ale existují i jisté extrémy. Z některých zdrojů a studií se lze dozvědět, že některá děvčata se s prostitucí poprvé potkala dříve než ve 13 letech. V průměru ale dívky z Česka a Slovenska, které byly umístěny ve výchovných a diagnostických ústavech, provozovaly prostituci v průměru mezi 13. a 14. rokem života. Tento údaj vyplývá ze studie organizace

La Strada z roku 2006 a 2007. Více pravděpodobná je prostituce v dospívání, kdy jedinci začínají žít sexuálním životem a objevují svoji sexuální stránku života. (mpsv.cz, 2008)

Mnoho autorů se v dělení z hlediska vývojové psychologie rozchází, ale já osobně se nejvíce ztotožňuji s dělením, které jsem zde uvedla. Jedná se o dělení z knihy Vývojová psychologie, kterou napsal Josef Langmeier a Dana Krejčířová. (Langmeier, Krejčířová, 2006)

2 PRVOTNÍ NÁZORY A POSTOJE K SEXUALITĚ

2.1 NORMALITA SEXUÁLNÍHO CHOVÁNÍ

„Sexualita je jedním ze základních motivů pro jedince i pro mezilidské vztahy, neboť jeho pohlavnost ho provází celý život a ve větší či menší míře jeho život ovlivňuje.“ (Weiss, 2006, str. 283)

Na základě rozdílnosti kultur se názory a postoje k sexualitě nebo sexu samotnému liší. Mohou se lišit na základě norem, zvyků, obyčejů a nepsaných pravidel dané země, kultury či národa. V tomto případě je důležité si uvědomit, co je považováno za normální sexuální chování, které se řídí dle norem a pravidel morálky dané země. Většinou se jedná o chování, které daná společnost toleruje a považuje za zcela obvyklé, a zároveň není proti zákonu dané země. (Kniha, 2014)

Celkový přehled normality sexuálního chování uvádí ve své publikaci P. Weiss (2002), kde jako první uvádí normu kulturní. Podle normy kulturní se za normální sexuální chování považuje to, co je pro danou dobu a společnost obvyklé. Tuto normu však nelze považovat za konstantní, neboť doba, společnost a její názory se mění a vyvíjí. Kultury se mohou navzájem prolínat stejně jako jejich společenská pravidla. Další podobou normy je dle Weisse norma statistická popisující takové sexuální chování, jako normální, které v dané společnosti má největší výskyt. Na normy lze pohlížet i z biologického hlediska. Zde je normální sexuální chování takové, které vede k reprodukci. (Weiss, 2002 in Kniha, 2014) *„ Znamenalo by to, že podle této normy by se sexuálně deviantně choval každý, kdo by pohlavní styk neprovozoval pouze za účelem zplodit dítě.“* (Kniha, 2014, s. 21)

2.2 ANTIKA

Jedny z prvních zmínek o sexualitě můžeme nalézt už v době antického Řecka kolem roku 800 př. n. l. Řekové vždy byli, a jsou národ moudrý a přemýšlivý a jejich myšlenky se tradují po mnoha staletí. Mimo jejich vzdělanost a přemýšlivost jsou i národem filozoficky smýšlejícím, s čímž souvisí i myšlenka o vzniku sexuality. Jejich učení tvrdí, že na počátku všeho vznikl Chaos, který představuje čirou, nekonečnou a trvalou zemi, a také že vznikl Eros. Eros byl chápán jako síla, která řídí a ovlivňuje život lidí a jejich štěstí, tedy lásku a sex. (Souli, 1999)

Řekové v době antiky měli sexualitu zakotvenou už v prvních zákonech. Solon, který byl významným zákonodárcem a básníkem, vytvořil zákon, který nařizoval mužům ve svazku manželském sexuální kontakt se svou manželkou nejméně tři krát za měsíc. Byla to jejich povinnost, která se musela dodržovat. Zda se dala tato povinnost nějak kontrolovat a sankcionovat v případě porušení, nebylo prokázáno, neboť i já se domnívám, že tuto činnost nelze kontrolovat. Pokud se na zákony tehdejší doby podíváme podrobněji, lze v nich najít, že nevěra byla zákonem povolena, ale pouze pro muže. U žen byla situace opačná. Nevěra ze strany ženy byla považována za zločin, který mohl být důvodem k rozvodu. (Souli, 1999)

Velmi zvláštním jevem, který se v období antického Řecka často vyskytoval ve společnosti, a souvisel se sexualitou, byly intimní přátelské vztahy mezi muži navzájem nebo mezi ženami navzájem. Tyto intimní přátelské vztahy mezi stejným pohlavím nebyly neobvyklé, jak tomu je dnes. Podstata takového vztahu tkvěla v tom, že mladíka měl na starost vždy muž starší, který mu měl být nápomocný ve všech životních situacích. Muž měl být velmi zkušený a své zkušenosti měl předávat mladíkovi, který se od něho učil. Nejednalo se však pouze o zkušenosti v oblastech zcela běžných té době, jako byly vojenské záležitosti. Mezi mladíkem a mužem často docházelo k nejrůznějším sexuálním praktikám, většinou tedy k manuální stimulaci nebo k orálním praktikám. (viz Příloha B) Nebylo to nic neobvyklého, protože dospělý muž předával dospívajícímu své vědomosti, které nabyl vlastním studiem a životem. Erotická přátelství neexistovala jen mezi muži, ale i mezi ženami. Hlubší přátelství mezi ženami vznikala nejčastěji z toho důvodu, že byl ženám zakazován volný pohyb, který je omezoval. Proto většina žen byla v neustálé sexuální frustraci, kterou nejčastěji řešily masturbací, nebo si pomáhaly navzájem. (Souli, 1999)

V souvislosti s těmito bližšími přátelstvími se začal používat pojem pederastie, který byl chápán jako uvádění dospívajících chlapců do světa mravní čistoty prostřednictvím staršího přítele, tak aby mladík poznal vše potřebné pro utváření své osobnosti. (Souli, 1999) Pojem se využíval a využívá i dnes, ale pouze v souvislosti s mužskými vztahy. Dnes pederastie představuje pohlavní úchylku, která je praktikována v chlapeckých homosexuálních vztazích. (Klimeš, 2005)

2.3 NÁBOŽENSTVÍ

Důležitým prvkem, který ovlivňuje sexuální chování a normy, je náboženství. V naší zemi se jedná převážně o křesťanství a judaismus. Křesťanství, které vzniklo v 1. století n. l.

ovlivnilo chápání lidské sexuality. Dříve byla sexualita chápána velmi volně, například u Slovanů nebo v době helénské. V souvislosti se sexualitou bylo povoleno téměř vše, nesmělo ale dojít k narušení lidských práv, nebo práv někoho jiného. S příchodem křesťanství se objevila Bible, která svým obsahem sexuální chování přesně vymezuje. V Bibli lze nalézt mnoho přísných norem, které se týkají sexuálního chování. Příkladem může být trestání homosexuálních projevů nebo zákaz některých sexuálních praktik. (Kniha, 2014)

Nejen Bible zakazovala určité druhy sexuálního chování, ale někteří autoři z dané doby také. Sexuální chování bylo velmi přísně hodnoceno i na počátku středověku a pak i později, kdy kupříkladu ve svém díle T, Akvinský uvádí, jak by měl být provozován přesně pohlavní styk. S Bibli to ovšem částečně souhlasí, neboť byl velkým stoupencem katolické církve. (Kniha, 2014, s. 21) S těmi kontroverzními názory se ale můžeme setkat i v současnosti v některých zemích nebo státech, jako je například USA, které má ve své legislativě tyto normy zakotvené dodnes. Téměř v polovině států USA se za trestný čin považuje homosexuální styk mezi muži nebo ženami. V Severní Karolíně je pak zakázána jakákoliv expozice genitálu (Weiss, 2002 in Kniha, 2014) Dle mého názoru v současné moderní společnosti už ve vztahu není podstatné, zda jsou muž a žena ve společném soužití, nebo zda je tomu jinak. Homosexuální pár se v mnohých případech a situacích dokáže zachovat lépe než pár heterosexuální.

V souvislosti s náboženstvím, kdy byli dříve lidé více věřící, než dnes, při nejrůznějších sexuálních obřadech, a i mimo ně, uctívali například mužský pohlavní úd. Ten byl uctíván v různých oblastech a dobách jinými způsoby. Starověcí Řekové a Římané se báli uhranutí, proto se proti němu chránili tak, že všude kolem sebe umisťovali obrazy genitálií, neboť se domnívali, že pohlavní úd má kouzelnou moc. Při souboji s nepřítelem byl poraženému odříznut právě zmiňovaný úd. (Talalaj, Talalaj, 2001)

S náboženstvím samotným vznikaly i náboženské sekty či jiná alternativní náboženská hnutí, která měla také podivné sexuální obřady. Členové jednotlivých náboženských sekt se považovali za křesťany s poněkud kontroverzními názory ohledně sexuálních partií. Bylo pro ně naprosto přirozené nechat se kastrovat, protože jedině tak mohli Bohu přinášet oběti. Vůdci těchto sekt tvrdili, že mužský pohlavní orgán byl stvořen pro hřích, a jediným způsobem, jak očistit svou duši je, tento pohlavní orgán odstranit nejdrastičtějšími způsoby. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Náboženství postupně začalo ztrácet vliv, a do popředí sexuálního chování začala vstupovat medicína. Již zmíněný Freud byl jedním z prvních, kdo se veřejně více začal

vyjadřovat k sexualitě, a to svou teorií o nevědomí a potlačování sexuálních pohnutek. (Kniha, 2014)

2.4 SOUČASNOST

Dalším velmi významným medicínským mezníkem ve vývoji norem sexuálního chování byl vývoj antikoncepčních prostředků. S rozvojem antikoncepce se rozvíjely i další léky, jako je například penicilin, který přispěl k léčbě některých sexuálních chorob. Podle současných výzkumů lze potvrdit, že dospívání mladých lidí začíná čím dál dříve, ať už se jedná o psychické či fyzické zrání. S fyzickým zráním je spojen sexuální život, který jedinci také začínají praktikovat dříve. Častěji střídají partnery, nechtějí se v brzkém věku vdávat nebo ženit. Dívky používají antikoncepční prostředky velmi mladé. (Weiss, Zvěřina, 2001 in Kniha, 2014)

V současnosti je tradiční norma sexuálního chování vymezena jako přitahování, vzrušování a sblížení dvou osob, přičemž by mělo dojít k oboustranné a chtěné souloži. Pokud akt není z jedné strany chtěný, bude takové chování společností považováno za deviantní, což tedy znamená nepřijatelné danou společností a vybočující z normy. Jedinci by k takovému aktu měli být i bio-psycho-sociálně vyzrálí. (Kniha, 2014)

Přiměřené sexuální chování je podmíněno zdravým sexuálním vývojem člověka a jeho psychickým stavem, který by neměl být narušen. Dalším ovlivňujícím faktorem je sociální prostředí a okolí, které na jedince působí. Pokud okolí na jedince vyvíjí nátlak, může pak dojít ke vzniku různých poruch a jedinec nedodrží pravidla morálky a práva. (Kniha, 2014)

Vlivem evoluce dnes převládá názor, že sexualita je podobná, nebo téměř stejná biologická potřeba jako dostatek potravy a tekutin. Nedostatek sexuální potřeby je vyvolán vnitřním pocitem nedostatku jedince, který je nucen tuto potřebu uspokojit. Sexualita by neměla být zaměňována s pouhým pohlavním vzrušením a jeho následným pocitovým vyvrcholením. Měla by zahrnovat veškeré aktivity, které se týkají subjektů a jejich společných sexuálních zájmů. (Kniha, 2014)

„Vědci zabývající se sexuální psychologii odhalili fakt, že psychosexualita člověka (subjektivní pocit pohlavní příslušnosti) nemusí nutně souhlasit s jeho fyziosexualitou (s anatomickým pohlavím).“ (Kniha, 2014, s. 23) Vědecký fakt, který jsem zde zmínila, lze dokázat i v praxi, protože dnes ve 21. století není problémem za pomoci moderní techniky, vědy a medicíny své pohlaví změnit na opačné. Ne každý se cítí být tím, kým se narodil. Naši

sexuální povahu a identitu si v představách tvoříme sami. Psychosexualita a fyziosexualita jsou ovlivněny vývojem jedince samotného. Dříve převládal názor, že jsou tyto dva faktory ovlivněny zejména vztahem dítěte ke svým nejbližším, převážně rodičům. Mohou být ovlivněny i pojetím mužskosti a ženskosti a toho, co je zakázané a povolené. S tímto názorem se ztotožňuje i M. Kniha, ale já s ním nesouhlasím. Samozřejmě do jisté míry tyto faktory jedince ovlivňují, ale se svojí sexuální identitou se člověk už rodí. Vše, co se odehrává v mozku jedince, je ovlivňováno už od prenatálního období, kdy podstatnou roli hraje zdravá psychohygienu matky. (Kniha, 2014)

3 HISTORIE PROSTITUCE

3.1 HISTORIE PROSTITUCE OBECNĚ

S tématem sexuality je úzce spjat i pojem prostituce. Prvopočátky prostituce spadají do starší doby, než je antika, nicméně v antice se prostituce velmi rychle rozšířila a stala se velmi oblíbenou činností. Prostituce, nesoucí i jiná pojmenování, jako je například nejstarší řemeslo, nejstarší profese či láska za peníze, byla obzvláště v Řecku v období antiky velmi oblíbená a rozšířená. (Souli, 1999)

Bylo to způsobeno především tím, že ženy měly v období Homéra mnohem více svobody než dříve, a také se mohly volně pohybovat po městě. Proto se stávaly ve většině případů inspirací pro básníky a staly se zároveň i objekty erotických chticů mužské části obyvatelstva. (Souli, 1999)

Prostituce zpočátku neměla být obchodním vztahem mezi jednotlivými stranami, ale sloužila jako náboženský ceremoniál, při kterém měly dívky své panenství obětovat bohům. Tyto dívky se nazývaly božími služebnicemi, ale význam byl stejný jako u prostitutek, později získaly označení svaté kurtizány, protože sloužily bohyni lásky Afroditě. Oběti přinášely v chrámech, kde se svatá prostituce brala jako náboženská povinnost, která vyjadřovala poctu bohyni. (Souli, 1999)

V období antiky prostitutky nesly i pojmenování jako je konkubína nebo hetéra. V dnešní době tyto všechny ženy jsou označovány jedním slovem, prostitutky, bez dalšího rozlišení, nebo jen nepatrného, ale v antice se význam těchto pojmů velmi lišil. Každý pojem znamenal jinou činnost s jinou ženou. (Souli, 1999)

Hétery byly ženami, které své tělo poskytovaly mužům pro jejich sexuální potěšení. (viz Příloha A) Byly to ženy, které nebyly vdané, žily svobodně, a tudíž měly i dostatek peněz. Každá hetéra byla okouzující žena, která byla přirozeně krásná. Velmi také dbaly na svůj vzhled, protože chtěly být výjimečné. Hétery žily v přepychu proto, že byly podporovány bohatými muži. Proto byly spíše milenkami, ne pouhými prostitutkami. Hétery byly většinou vzdělané a kultivované, ale nebylo to pravidlem. Dnes se užívá pojem luxusní prostitutka nebo také eskort, v podstatě by se dalo říci, že je to tento druh prostituce, jen v současnosti nese jiné pojmenování. Hétery byly nejen krásné, ale věnovaly se také umění. Některé hrály na flétnu, jiné byly tanečnice. Byly většinou zvány na symposia, což byla zasedání nejrůznějšího charakteru, kde bylo jejich úkolem tančit, hrát, zpívat a celkově dělat společnost mužům,

aby se muži příjemně bavili. Navázání kontaktu s těmito ženami nebylo těžké, jelikož se nacházely a pohybovaly na veškerých veřejných prostranstvích. (Souli, 1999)

Druhou velkou kategorií byly konkubíny. Na rozdíl od héter konkubíny většinou bydlely ve stejných obydlích s muži, přestože nebyly za muže provdány. Přesný rozdíl mezi héterami, konkubínami a manželkami vystihuje následující výrok, který tvrdí že, „*My máme hétery pro potěšení našich smyslů, konkubíny pro naše každodenní tělesné potřeby a zákonné manželky pro to, aby daly život našim čistým dětem a byly skutečnými ochránkyněmi domova.*“ (Souli, 1999, s. 54) Myšlenka je to zajímavá, nicméně v současnosti téměř nepraktikovatelná, jelikož ne každá žena by chtěla žít v jedné domácnosti se svým mužem a jeho milenkami. Konkubíny také mohly muže doprovázet na veškerá setkání s přáteli na veřejnosti, což hétery nemohly. Kdybychom se podívali opět na právní systém, tak dle dobových práv měly konkubíny téměř stejná práva jako manželky. V mnoha domácnostech tak žily společně zákonné manželky i konkubíny, což bylo větší šancí pro reprodukci rodiny. Byla větší pravděpodobnost, že se narodí více zákonných potomků. Stát se konkubínou bylo snem většiny cizinek. (Souli, 1999)

Třetí kategorií je prostitute samotná. Cílem prostitutek bylo poskytnout své tělo nebo své sexuální služby mužům. Rozdíl mezi konkubínami, héterami a prostitutkami je v tom, že konkubína patřila vždy jednomu muži. Hétera pak patřila skupině mužů, kdy jeden následoval druhého. Prostitutka provozovala prostituci u sebe doma nebo ve svém obydlí, kde nepřetržitě přijímala zákazníky, kteří mohli docházet za ní, ale ona si klienty také mohla vyhledávat sama. (Souli, 1999)

Pro prostitutky byly postupem času zřizovány domy, v čemž spatřuji podobnost se současností. Dnes existuje nepřeborné množství nevěstinců a jiných míst určených pro prostituci. Prvním městem, kde byl zřízen dům pro prostitutky, byly Athény, a tento dům v Athénách zřídil Solon na počátku 6. st. př. n. l. Instituce, které později vznikaly, nesly nejrůznější označení, mezi která patřilo například označení veřejný dům, dílna nebo dům mladých. (Souli, 1999)

3.2 HISTORIE PROSTITUCE U DĚTÍ A MLADISTVÝCH

„Jak ukazují dějiny prostituce, jsou vlastně dějinami dětské prostituce, a to zejména zorným úhlem pohledu dnešní společnosti, která označuje za dítě každou lidskou bytost mladší 18 let.“ (Vaníčková, 2007, s. 9)

Dětská prostituce je novodobým fenoménem, který vychází z prostituce dospělých. Vznikla za účelem poznání, kdy dětská populace chtěla poznat prostituci a její provozování. Dětská prostituce je velmi nebezpečný jev převážně v tom, že na dětech zanechává stigma, odpovídající věku, ve kterém dítě své tělo poskytlo. V podstatě dítě tímto jevem ztratí dětství a celou jeho podstatu, díky které se z něho stává dospělá vyzrálá osoba. Děti potýkající se s prostitucí mají v životě značně více problémů, než děti, které se s ní za život neseťkaly. Postihnuté děti se pak mohou potýkat s nejrůznějšími sociálně-patologickými jevy, jako může být například vyloučení ze společnosti. (Vaničková, 2007)

Ve studii, zahrnující veškerou populaci, která byla uveřejněna již v roce 1988, se hovoří, že se v dětské prostituci pohybuje 500 000 až 1,2 milionu dětí, přičemž z toho je nejméně 300 000 chlapců mladších 16 let. Většina dětí zahajuje prostituci dříve než ve 14 letech. Hlavní rozdíl mezi chlapeckou a dívčí prostitucí je v tom, že dívky své zákazníky vyhledávají na ulici, zatímco chlapci jsou využíváni spíše pro pornografické účely a homosexuální prostituci, která je velmi diskrétní. (Vaničková, 2007)

V roce 1996 se konal ve Stockholmu 1. světový kongres, ve kterém bylo hlavním programem zabránit komerčnímu sexuálnímu vykořisťování dětí. Na kongresu byla také ustanovena definice pro toto komerční zneužívání. *„Komerční sexuální zneužívání dětí (Commercial Child Sexual Abuse) je definováno jako „použití dítěte pro sexuální účely výměnou za peníze nebo odměnu v naturáliích mezi dítětem a zákazníkem, dítětem a prostředníkem, nebo dítětem a agentem nebo jinými osobami, které vydělávají na obchodu s dětmi pro tyto účely.“* (Vaničková, 2007, s. 25) Na již zmíněném kongresu byly zároveň stanoveny 3 kategorie komerčního sexuálního zneužívání dětí. První formou je již zmíněná dětská prostituce, druhou je pak dětská pornografie, a poslední kategorií je obchod s dětmi. Tyto 3 kategorie spolu úzce souvisí a většinou jsou doprovázeny nejrůznějšími sexuálními praktikami. Mezi obchod s dětmi patří i podkategorie, kdy se rozlišuje obchod s dětmi pro sexuální průmysl, nebo obchod s dětmi pro jiné účely, kterými mohou být například adopce, dětská práce a obchod s orgány. Všechny tyto kategorie spolu úzce souvisí a většinou jsou provázeny sexuálními praktikami nejrůznějšího charakteru a druhu. (Vaničková, 2007)

Děti, které byly a jsou komerčně sexuálně zneužívané, jsou velmi často od dob svého útlého dětství obětmi sexuálního zneužití. Děti, které se těmito obětmi staly, jsou pak přecitlivělé a nesou si s sebou řadu psychických a sociálních problémů, které vytváří vhodné prostředí a předpoklady pro reviktimizaci¹ včetně dětské prostituce. Uvádí se, že až 2/3 osob,

---

¹ Reviktimizace je pojem pro opakované stávání se obětí fyzicky nebo psychicky traumatického, násilného nebo trestného činu (např. při domácím násilí) (Klimeš, 2005)

kteře provozují prostituci, byly ve věku 3 – 16 let sexuálně zneužitý. (Finkelhor, 1984 in Vaníčková, 2007) Problémem je, že děti, které byly sexuálně zneužitý, si nesou s sebou psychické následky, které mají vliv i na jejich chování, které se může stát sociálně patologickým. Způsobeno je to především tím, že skutečnosti ohledně sexuálního zneužití dítěte se vždy utají a jedinec nemá možnost terapeutické pomoci, nechce pomoc nebo se stydí se svým problémem svěřit. „ Z jedné dřívější studie vyplývá, že až 91% osob živičích se prostitucí se nikdy v dětství nesvěřilo se skutečnosti, že bylo sexuálně zneužito.“ (Vaníčková, 2007, s. 26) Výsledky, které byly zjištěny, odhalily fakt, že děti, které byly sexuálně zneužitý, jsou téměř 30 krát častěji uvězněny kvůli prostituci, než ostatní. (Silbert, 1984 in Vaníčková, 2007)

Již zmíněná dětská prostituce je jednou z forem sociálně-patologického chování, které může mít mnoho příčin. Nejběžnější příčinou je špatná výchova z prostředí domova. Děti, které podléhají tělesnému týrání, domácímu násilí, nedostatku emocionálního vztahu, nebo špatné výchově, ve své rodině a okolí, mají tendence utíkat z domu. Jsou nuceny přežívat na ulici, kde si nejčastěji shánějí způsob obživy, a zde se dostávají do velmi častého kontaktu s prostitutí, neboť jim tento způsob obživy nepřijde tak morbidní, jako jiná trestná činnost. Do kontaktu se sexem se mohou dostat i ve výchovných ústavech, odkud si pak nesou mnoho dalších zkušeností, které využívají na ulici, kde lze sex zpeněžit. (Vaníčková, 2007)

Osoby živičí se prostitucí ve většině případů přicházejí k tělesnému násilí ze strany zákazníka, kuplíře, nebo jiného zprostředkovatele. Tělesnému násilní jsou častěji vystavovány děti a mladé dívky až ze 2/3. Podobně tomu může být i v jiných kulturách. Například v Etiopii, či jiných afrických zemích, je raná zkušenost dětí živičích se prostitucí doprovázená tělesným násilím ještě vyšší než 2/3. (Ayalew, 2000 in Vaníčková, 2007)

Většina dospělé populace má zkreslené představy o dětské prostituci, jejich příčinách, motivech a nedokáže pochopit dobrovolnost dětí, které chtějí prostituci provozovat. Existuje dvojí přístup, který dospělá populace obyvatelstva zaujímá k prostituci a sexuálnímu zneužívání dětí. Jedná se o postoj negativní a pozitivní, jež mohou být příčinou toho, že některé děti neumí přijímat zodpovědnost za své sexuální chování. Příčinou dětské prostituce může být chudoba rodiny, zkušenosti se sexuálním zneužitím, domácí násilí, nefunkčnost rodiny, nedostatek emocionálních vazeb v útlém dětském věku, neuspokojení sociálních a duchovních potřeb dětí a velké množství přístupných informací, které pro děti vytváří falešnou realitu a následně i jejich nepravé vnímání okolního světa. Příčin, které vedou k dětské prostituci je mnohem více, a díky těmto příčinám se pak dostávají děti do okolních pastí a nástrah, kterým mohou dříve či později podlehnout. Za většinu těchto příčin mohou převážně rodiče, rodina, sociální prostředí, nebo kdokoliv nějak blízký ohroženým jedincům. Všechny tyto příčiny

se projevují v promiskuitě dětí a mladistvých, kdy si chtějí vydělávat peníze v sexuálním byznysu, což do budoucna má vliv na jejich veškeré partnerské a sociální vztahy. (Vaničková, 2007)

Další velkou kategorií úzce související s dětskou prostitucí je dětská pornografie, která je druhou formou komerčního sexuálního zneužívání dětí. Dětská pornografie je velmi kontroverzní a oblíbenou zábavou, která má své stálé zákazníky. Slovo pornografie pochází z řečtiny ze slov „porne“, což znamená děvka a „graphein“, což znamená psát. Zastánci dětské pornografie většinou zastávají názor, že se jedná o umění, nikoliv pornografii. Hranice mezi uměním a trestnou činností je velmi tenká. Diskuze ohledně pornografie se vedly už dříve a stále je dětská pornografie velmi diskutabilní téma. (Vaničková, 2007)

1. světový kongres bojující proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí v roce 1996 stanovil rizika pro jednotlivé regiony. S technickým pokrokem a rozvojem bylo větší riziko šíření dětské pornografie prostřednictvím internetu. Na kongresu bylo tedy stanoveno hlavní riziko pro Evropu a Severní Ameriku, a tím bylo již zmíněné šíření dětské pornografie na internetu. Internet lze považovat za celkové riziko všech kategorií. Jak vyplynulo z výzkumu českého tisku, tak internetové stránky se sexuální tematikou jsou druhé nejnavštěvovanější. (Vaničková, 2007)

Dle studie z roku 2004, kterou uveřejnila společnost Alexa Research je slovo „sex“ na prvním místě ve vyhledávaných slovech internetu, slovo porno pak zaujímá 4. místo. Ve studii bylo dále uveřejněno, že doba, kdy návštěvníci pornostránky navštěvují je mezi 9. hodinou ranní a 17. hodinou odpolední. Jedná se tedy o běžnou pracovní dobu ve většině evropských zemí. Dále bylo uveřejněno, že návštěvnost tvoří převážně muži a to z 98,9%. Proto se sexuální byznys uvádí na stejnou příčku co do finančního výnosu jako obchod se zbraněmi nebo drogami. Roční výnosy z prodeje pornografických materiálů v USA vzrostly z 1 miliardy na 10 miliard. Výzkum pochází z roku 1970, tudíž lze předpokládat, že v současnosti se výnosy ještě mnohonásobně zvýšily. Dětská pornografie pak představuje nejziskovější odvětví filmového průmyslu. (Gordon, 1991 in Vaničková, 2007)

Děti, které byly sexuálně zneužity a následně nuceny k prostituci jsou velmi často zneužívány i k pornografii, nebo jiným filmovým nahrávkám. Protože se ve většině zemí jedná o závažnou trestnou činnost, výrobci a distributoři pornografie si najímají mladé dospělé lidi, kteří mají dětský vzhled, a poté je využívají k tvorbě pornografie. Zde se ale také jedná o trestnou činnost, protože se jedná o uvádění v omyl a manipulaci. (Vaničková, 2007)

Pornografii vyhledávají převážně děti a mladiství. Je to způsobeno tím, že rodina a škola většinou selhávají v sexuální výchově, a mladí lidé jsou pak nuceni vyhledávat informace

v nejrůznějších zdrojích, převážně tedy na internetu, kde je pornografie zcela přístupná. Dalším zdrojem může být televize a filmy, kdy si mladiství tvoří představu o sexuálním životě na základě nereálných filmů, jako jsou telenovely. Mají pak zkreslený pohled na realitu. (Vaničková, 2007)

Třetí a poslední formou komerčního sexuálního zneužívání dětí je obchod s lidmi potažmo s dětmi. V souvislosti s tématem této bakalářské práce se bude jednat o obchod s dětmi za účelem sexuálního průmyslu. Děti ale mohou být obchodovány i za jinými účely. Přestože od dob otroctví uplynula řada let, stále je obchod s lidmi aktuální v některých zemích, kde je známý pod termínem obchod s bílým masem. Už z názvu je patrné že se bude nejspíše jednat o africké země, kde v otroctví byla převážně europoidní rasa. Organizace zabývající se obchodem s lidmi poukazují na fakt, že obchodem s lidmi si prošlo více než 30 milionů žen a dětí, což činí zhruba půl procenta světové populace. (Vaničková, 2007)

Nevládní organizace zabývající se obchodem s lidmi, uvádí, že hlavním cílovým zbožím na západoevropském trhu jsou ženy a dívky z východní Evropy. Nejvíce žen a dětí pak z bývalého Sovětského svazu. Česká republika v této problematice hraje roli tranzitní země, přes kterou se prochází. Ve výjimečných případech se pak jedná o cílovou zemi, a v malém procentu i o zemi zdrojovou. (Vaničková, 2007)

Děti mohou být obchodovány pro sexuální účely vlastními rodiči, blízkými osobami, nebo i osobami cizími. U vlastních rodičů se jedná o manipulaci, kdy rodiče dětem vsugerují myšlenku, že jsou výjimečné a zaslouží si obdiv, když dokáží v tak útlém věku živit rodinu. V dítěti pak vyvolají pocit, že si připadá důležité a potřebné pro celou rodinu, bez ohledu na to, že vykonává činnost nelegální a trestnou. K těmto problémům dochází převážně u rodin, kde se nachází mentálně retardovaní potomci, nebo potomci s jiným handicapem. Pro svůj handicap se pak stávají častější obětí obchodu s lidmi, protože jsou závislí na svých rodičích. Rodiče rozhodují, co se s nimi stane a jak s nimi budou zacházet. Podobných případů je známo mnoho například už od dob totality, kdy byly dívky sexuálně zneužívány svými bratry, kteří je pak prodávali i svým kamarádům. (Vaničková, 2007)

Další formou obchodu s dětmi může být prodej dítěte za účelem lepšího života dítěte. Rodiče jsou přesvědčeni, že je tento způsob pro dítě tím nejlepším. Rodiče dítě prodají za účelem vlastního zisku a zároveň pro jeho lepší život. Je pak pouze na nákupcím, jak s dítětem naloží. V každém případě dochází k traumatizaci dětí a následným doživotním psychickým i fyzickým problémům. (Vaničková, 2007)

Nejčastějšími oběťmi těchto obchodů s lidmi se stávají převážně mladí lidé, kteří za prací odjíždí do zahraničí, kde jim je nabídnuta práce za velký finanční obnos. Poté,

co přijedou, jim jsou odebrány veškeré doklady a osobní věci a jsou tak odkázáni na svého zaměstnavatele. Zaměstnavatel je velmi často pak využívá k sexuálnímu a drogovému průmyslu. Oběti jsou pak ohroženy i na životě neboť jejich identifikací by hrozilo odhalení obchodu a jeho majitele. Proto často dochází k vraždám, kdy je zapotřebí se obětí zbavit. (Vaničková, 2007)

Obecně známou skutečností je, že intrafamiální² obchod s dětmi převažuje v České republice u romských rodin, nebo rodin s dětmi s handicapem. V rámci extrafamiálního³ modelu se jedná převážně o mladé dívky z Bulharska, Ukrajiny, nebo jiné východní národnosti. České dívky byly nejčastěji obchodovány v Itálii, Španělsku a Francii. Čeští chlapci byly nejčastěji obchodováni v Holandsku, Anglii a USA. (Vaničková, 2007)

V roce 1998 byl realizován výzkum v zemích Evropské unie, který zjišťoval pohledy Evropanů na obchod s dětmi. Ze studie vyplynulo, že informace o obchodu s dětmi vychází především z médií, což se dalo předpokládat. Zajímavostí je, že Evropané, respektive západní Evropa, své země neoznačila za země, kde by k takovému obchodu docházelo. Většinou obyvatelé problém přisoudili zemím jako je Asie, Jižní Amerika, východní Evropa a Afrika. Při oslovení náhodných lidí v České republice, v pěti městech, bylo zase zjištěno, že Češi si myslí, že obchod s lidmi v naší zemi není. Připustili však myšlenku, že o obchod s novorozenci tu existuje, kdy se prodávají do USA nebo jiných zemí jako je bývalý Sovětský svaz nebo Asie. Mezi názory Evropanů byly zjišťovány i možnosti, kdy může podle nich docházet k obchodu s dětmi. Nejčastěji byla uváděna chudoba, sexuální zneužití dítěte, mezinárodní byznys s dětmi, užívání drog, kriminální aktivity a sociální vyloučenost. (Vaničková, 2007)

„Jestliže dětský fond OSN upozorňuje, že ročně se miliony dětí stávají obětí obchodování s lidmi pro různé účely, je třeba pamatovat na to, že všechny děti jsou takovou skutečností hrubě traumatizovány a viktimizovány, a pokud sex nebyl účelem obchodu, stává se velmi často sekundárním ziskem pro majitele dětí, které jsou vykořisťovány jinou formou, například domácí prací, žebráním, nucením k trestné činnosti atd.“ (Vaničková, 2007, s. 11)

Lze tedy shrnout, že většina obchodovaných dětí se stává oběťmi sexuální zneužívání, proti kterému bychom měli vytvářet ochranu. Děti jsou budoucností, a jestliže chceme, aby tomu tak opravdu bylo, je třeba radikálně vytvářet změny a přístupy pro ochranu dětí. (Vaničková, 2007)

---

² Intrafamiální znamená nenucený, domácí, důvěrný, v kruhu rodinném, mezi rodiči a dětmi (Klimesš, 2005)

³ Extrafamiální znamená mimo rodinný kruh (Klimesš, 2005)

Prostituce u mladých lidí je naneštěstí pouhou touhou po dobrodružství a získání peněz pro vlastní potřeby, jež nejsou k životu potřebné. Je tomu ale tak převážně v západních zemích, jako je USA, nebo v zemích západní Evropy. Naopak ve východních zemích jsou děti a mladiství k prostituci nuceni prostřednictvím obchodu s lidmi či zneužívání, a to za účelem získání peněz pro obživu a živobytí, dalo by se tedy říci z nouze. (Vaničková, 2007)

V současnosti je mezi mladými lidmi velmi populární tzv. „sexuální turistika“. V pravém slova smyslu se nejedná o cestování mladých lidí, kde by v zahraničí nabízeli své sexuální služby za peníze. Jsou takové případy známé, ale jedná se spíše o prostituci než sexuální turistiku. Sexuální turistika je nabízena prostřednictvím cestovních kanceláří, kdy nabízejí pobyty a zájezdy včetně sexuálních služeb. Pro sexuální turistiku jsou typické zájezdy německých cestovních kanceláří do Thajska, japonských cestovních kanceláří do Kambodže a Vietnamu a čínských cestovních kanceláří do Oceánie a Jižní Ameriky. O prostituci či komerční sexuální zneužívání dětí by se jednalo pouze v případě, kdy by byly děti nakupovány pro hotely nabízející tyto služby. (Vaničková, 2007)

Prostituce je společností vnímána jako patologický jev, a jedinci, kteří se s ní živí, patří na samé dno společnosti. Je ale zapotřebí si uvědomit, kdo vlastně může za traumatizaci některých osob ve společnosti, a kdo může za traumatizaci dětí provozujících prostituci. Je to společnost sama, která vytváří podmínky pro takovéto sociální prostředí a život v něm.

4 SEXUALITA A PROSTITUCE V SOUČASNOSTI

4.1 VŠEOBECNÉ INFORMACE

Pojem, který velmi úzce souvisí se sexualitou a z části ovlivňuje i utváření vlastní sexuální identity nejen u dospělých, ale i u dětí, je gender. Gender je velmi často zaměňován s pojmem pohlaví, ale nejedná se přímo o to samé. Pohlaví je definováno jako rozdělení na muže a ženy na základě biologických charakteristik, to znamená, s čím se dítě narodí. Dalším zdrojem přiřazení do kategorie pohlaví jsou chromozomy u narozeného jedince. Zatímco gender představuje soubor norem, jak by se ženy či muži měli chovat jak na veřejnosti, tak i doma. Gender nepředstavuje pouze pohlaví, ale veškerá pravidla, normy, nepsané zákony a sociální role vztahující se k jednomu či druhému pohlaví. Existuje tedy určitý řád, jak by se ženy a muži měli chovat v nejrůznějších situacích. (Kaňák, 2014)

Během období dospívání pak genderové normy působí na to, jak by se dospívající dívky a chlapci měli chovat. V období dospívání začínají být dívky vnímány jako potencionální sexuální objekty, ale zároveň také jako někdo, kdo by měl svoji sexuální identitu rozvíjet v heterosexuálních vztazích s cílem uzavřít manželství. Gender tak začíná hrát silnější roli v partnerských vztazích. Dívky během dospívání často umlčují své emoce a potřeby s ohledem na zachování vztahu. Dochází k tomu ve společnostech, kde jsou jasně rozděleny role mezi muži a ženami, přičemž muži zaujímají hlavní roli. (Kaňák, 2014)

Z hlediska sexuálního chování jsou od přírody chlapci více aktivní a iniciativní než dívky. Chlapci jsou většinou ti, kteří mají opačné pohlaví přimět k pohlavnímu styku či jiným sexuálním praktikám. Proto je pak často spojováno mužské pohlaví s názorem, že muži mají mít více sexuálních partnerek, kdežto dívky se učí pohlavní zdrženlivosti. (Kaňák, 2014)

Rozdíly mezi dívkami a chlapci v oblasti sexuálního chování se netýkají všeho. V oblasti sebeuspokojování nebyly mezi dívkami a chlapci shledány rozdíly. Dívky si sexualitu spojují jak s tělesnou touhou, tak i se vztahem. Nepovažují ji jako čistě fyzickou záležitost. Rozdíly mezi dívkami jsou i v tom, co by chtěly, a v tom, co jim společnost určuje, že by měly chtít. Tento problém je často určován podle místa bydliště. Na vesnicích, kde se všichni znají navzájem dobře, dívky své touhy a chtíče potlačují, neboť je na ně vyvíjen vysoký společenský tlak a pravidla nesoucí se společností. Naopak ve městě, kde je větší anonymita, je společenský tlak podstatně nižší a dívky se tak mohou svobodně rozvíjet dle svých potřeb a tužeb. U chlapců se v období dospívání gender také propojuje se sexualitou a poukazuje na to, že heterosexuality je jednou z podmínek společenského řádu. (Kaňák, 2014)

Dospívající hledají informace o sexualitě na veřejných stránkách, v časopisech nebo jiných médiích častěji než u svých rodičů. Obsah nastudovaných informací pak velmi často společně konzultují právě ve skupinách. Jako kolektivní čtení a sdělování si informací je přisuzováno především dívkám, chlapci takové chování považují za nemužské a nepracovní. Domnívám se, že je tento jev poněkud zastaralý a neaktuální. Je pravda, že dívky a ženy jsou více komunikativní a sdílnější než muži, ale o sexuálním obsahu si myslím, že se naopak skupinově více vyjadřují muži, což mnoho z nás může znát z vlastní zkušenosti z prostředí škol. Chlapci zatajují pouze takové sexuální praktiky, které nejsou dostatečně mužské, a tudíž se za ně stydí. (Richardson, 2010 in Kaňák, 2014) Jako podřadní chlapci jsou pak vnímáni ti, kteří mají homosexuální orientaci a jsou společností vyčleňováni. Chlapci s touto orientací se zdržují skupin a o své sexualitě téměř nemluví. (Kaňák, 2014)

Dívky jsou velmi často v souvislosti se vztahy spojovány s pojmem romantická láska. Tento pojem značí, že se dívka zamiluje, provdá a stane se pečovatelkou svého muže v domácnosti. Výhodou romantické lásky je svoboda výběru partnera, ale nevýhodou je, že jsou dívky později separovány od okolního světa. Romantická láska je spojována pouze s heterosexuálními vztahy, a je používána jako nástroj pro udržení ženy v domácnosti. Přestože je spojována pouze s heterosexuálními vztahy, můžeme se s ní setkat v současnosti i u párů homosexuálních. V mnoha zemích je povoleno registrované partnerství dvou jedinců stejného pohlaví. Dalším zažitým heterosexuálním pravidlem, které nelze potvrdit je, že muži chtějí sex a ženy lásku. Ženy a dívky častěji mluví o své sexuální touze a považují se za sexuálně aktivní právě v takové společnosti, kde jsou jejich projevy společností hodnoceny jako normální a existuje zde tolerance k odlišnostem. (Kaňák, 2014)

„ V rámci genderu se pak odehrává jak proces socializace a vydělování dívek a chlapců, tak také sexuální chování dospívajících.“ (Kaňák, 2014, s. 49)

Dříve, než začnu rozebírat jednotlivé kontinenty, je také zapotřebí podotknout, že variabilita lidské sexuality se může v jednotlivých koutech světa lišit. Existuje již několik přístupů, nebo předpokladů, kdy první z nich tvrdí, že sexuální orientace je založena na biologických, vrozených mechanismech. Tuto orientaci nelze změnit, jak léčbou, tak ani trestem. (Weiss, 2002, Zvěřina, 1996 in Krčmářová, 2014)

Druhý světový názor tvrdí, že lidé s menšinovou sexuální orientací mohou vést stejně kvalitní život a tím pádem i partnerské vztahy, jako lidé se sexuální orientací většinovou. Většinovou sexuální orientací se myslí heterosexuální orientace. (Krčmářová, 2014)

Dle mého názoru, který jsem si utvořila na základě různých výzkumů, které jsou prezentovány jak na internetu, tak i v tištěných médiích, a neustále se mění a obnovují,

si myslím, že nebude trvat příliš dlouho a sexuální orientace bude vyrovnaná. Mám tedy na mysli heterosexuální a homosexuální, neboť lidí s homosexuální orientací stále přibývá. Někteří politici a jejich programy homosexualitu dokonce propagují.

Důležité je také podotknout, že v každé zemi jsou odlišné motivace, aktivity a hodnoty, které vedou k uspokojení sexuálních tužeb, avšak nikdy by neměly být v rozporu s normami dané země. (Krčmářová, 2014)

Následující kapitoly, které se budou věnovat jednotlivým kontinentům a zastupujícím zemím, nebudou rozebrány pouze z hlediska dětí a mladistvých. Některé informace nelze dohledat, nebo nejsou z příliš relevantních zdrojů, tudíž v kapitolách budou rozebrány i situace ohledně bizarních sexuálních zákonů, netradičních obyčejů a zvyků týkajících se i dospělých.

4.2 ZÁSTUPCI EVROPSKÝCH ZEMÍ

Už od nepaměti se o Evropě hovoří ve všech významech jako o kontinentu, který je moderní, velmi vyspělý a civilizovaný. Evropané se jeví mezi ostatními obyvateli světa jako velmi inteligentní, znalí a vzdělaní, kteří se neustále zdokonalují. Je to dáno především celkovým nastavením morálních hodnot, které se po generace předávají. V souvislosti se sexualitou a prostitucí jsou Evropané dosti vzdělaní na základě nastavení systému školství, kde probíhají nejrůznější vzdělávací kroužky, předměty a aktivity týkající se dané problematiky. Děti a následně i mladiství jsou už od mateřské školy přes základní školu, popřípadě až po vysokou školu, seznamovány se sexualitou, prostitucí a veškerými aktivitami s nimi souvisejícími. Nelze tvrdit, že na jiných kontinentech k takové výuce nedochází, ale nemají tam takový rozhled a možnosti, jako mají evropské země.

Velmi důležitou roli v této oblasti hraje pohlavní styk, u kterého se liší věková hranice, kdy může být provozován. V České republice je pohlavní styk legální od 15 let. Věková hranice se měla snížit na 14, ale nebylo to schváleno příslušnými orgány. Ve většině evropských zemí se věková hranice pro provozování pohlavního styku pohybuje kolem 15. roku života. Některé země se ale věkovou hranicí nepatrně liší. Nejnížší věkovou hranici pro provozování pohlavního styku má Španělsko, kdy je sex legální od 13. roku života. Naopak nejpřísnější hranici mají na Maltě a v Turecku, kde je sex legální až od 18 let. Ve 14 letech je pohlavní styk povolen v Rakousku, Bulharsku, Estonsku a Chorvatsku. V 15 letech, jako v České republice, je povolen ještě v Dánsku, Francii a Řecku. O rok později v 16 letech se jedná o země Belgie,

Bělorusko nebo kupříkladu Arménie. Na Kypru, nebo v Irsku, je pak pohlavní styk legální v 17 letech. V bizarní roli se ocitá Německo, kde pohlavní styk mohou jedinci mít ve 14 letech, ale za předpokladu, že jestliže je jednomu 14 let, druhý musí být mladší 16 let. Jestliže je jeden z partnerů starší 16 let, pohlavní styk pak musí mít také s partnerem starším 16 let. (e-justice.europa.eu, 2013)

V souvislosti s legální hranicí pohlavního styku můžeme hovořit i o prostituci, která v západní Evropě za posledních několik let rapidně stoupla. Způsobeno je to především velkým přílivem mladistvých lidí z východního Evropy, odkud odcházejí na západ za lepší životní úroveň. Mladiství, kteří s sebou přinášejí hrozbu prostituce, přicházejí hlavně z Ruska, Běloruska, Ukrajiny a Polska. Cílovými západními zeměmi Evropy jsou Německo, Nizozemí, Itálie, Turecko, Kypr, ale i skandinávské země. Česká republika byla pouze zemí tranzitní, ale v současnosti se stala též cílovou zemí. (Vaničková, 2007)

Mezi novou formu dětské prostituce patří existence tzv. „dětských miláčků“⁴, která se hojně vyskytuje v Německu. Kromě Německa tuto formu pak můžeme nalézt i v některých asijských zemích, jako je například Japonsko. Jedná se o formu prostituce, kdy se dětem ve věku 13 – 14 let nabízí velmi drahý nebo vkusný dárek. Takovým dárkem může být například auto. Tyto děti většinou pochází z bohatých rodin a jsou velmi slušně vychovány a vhodně oblékány, tudíž jsou také pak vyžadovány bohatými dárci. Na oplátku za dárky, které jim jsou poskytovány, musí děti poskytnout veškeré sexuální služby svým dárcům. Zúčastněné strany tento fenomén nenazývají prostitucí, ale obchodem, který lze sjednat i na internetu. Jedná se ale o dětskou prostituci. (Vaničková, 2007)

Kromě této kontroverzní formy prostituce můžeme v některých evropských zemích nalézt netradiční sexuální obyčeje, zvyky nebo dokonce zákony. Mezi jedním z příkladů uvedu absurdní sexuální zákon, který platí v Itálii, kde je ženám se jménem Marie zakázáno provozovat prostituci. Druhým příkladem může být Francie, kde je přísně zakázáno během přepravy na železnici líbání. Takovýto netradičních morálních pravidel jistě existuje celá další škála. Uvedu zde ještě jeden příklad z Nizozemí, kde nepřilíš dlouho platí sexuální zákon, který dovoluje absolventům autoškoly zaplatit pohlavním stykem. Tento zákon se slangově označuje jako „jízda za jízdu“, kdy studentům je umožněno hradit autoškolu pohlavním stykem, kdy se bere pohlavní styk jako určitá platební metoda. Platit pohlavním stykem tak v Nizozemí mohou studenti nejen autoškolu ale například i ubytování při studiích. Tento způsob úhrady

---

⁴ „Dětské miláčky“ též „Child Darling“ (Vaničková, 2007)

by mnozí mohli považovat za druh prostituce či jiného zneužívání, ale v Nizozemí nikoliv, neboť je zde prostituce legální. (Talalaj, Talalaj, 2001)

4.3 ZÁSTUPCI ZEMÍ SEVERNÍ, STŘEDNÍ A JIŽNÍ AMERIKY

Stejně jako Evropa, tak i zaoceánské západní země, kterými mám na mysli země Severní, Střední a Jižní Ameriky, se považují za velmi vyspělé, moderní a pokrokové. Ovšem nemusí tomu tak být. V některých domorodých kmenech, totiž dochází k sexuálním praktikám, které nám mohou připadat zcela absurdní. Uvedu několik příkladů.

V Kolumbii, respektive ve městě Cali, která se nachází v Jižní Americe, lze nalézt zákon, který přikazuje manželkám mít pohlavní styk pouze se svým manželem. Dle mého názoru se nejedná o nic neobvyklého nebo zvláštního, avšak že je to ukotveno v zákoně, je netradiční. Mnohem absurdnější je zákon, ve kterém se píše, že při prvním pohlavním aktu manželského páru musí být v místnosti přítomna matka ženy. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Dalším státem Jižní Ameriky je například Bolívie, kde ve městě Santa Cruz, existuje zákaz sexu s matkou a její dcerou současně. Velmi zajímavé je, že slovo současně má zde velký význam, neboť v zákoně je přímo uvedeno. Pokud by však muž chtěl souložit s matkou i dcerou, ale postupně, na to už se zákon nevztahuje, tudíž je to dovoleno. (Talalaj, Talalaj, 2001)

V amerických státech jako je Indiana, Kentucky, Maryland, Minnesota, Missouri, Tennessee, a Virginia je zákonem přísně zakázán orální a anální styk. Ve státě Tennessee je kromě toho povoleno zatknout muže, který by na veřejnosti byl přistižen, jak je vzrušený. (Talalaj, Talalaj, 2001)

V Severní Karolíně je jako jediná poloha při pohlavním styku povolena misionářská poloha. Ovšem za předpokladu, že budou v domě, kde se má pohlavní styk odehrát, zabezpečena okna a veškeré otvory, kterými by si mohli cizí lidé povšimnout, co se uvnitř děje. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Ve státě Texas je oproti jiným státům zase stanoveno, jaký vibrátor žena může vlastnit. Jedná-li se o vibrátor ve skutečné a reálné velikosti jako mužský pohlavní úd, pak je jeho držení nelegální. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Mimo již zmíněné absurdní sexuální zákony lze také nalézt netradiční obyčeje a zvyky, které se dodržují u domorodých kmenů a pro většinu Evropanů jsou nepochopitelnými. Například mezi domorodými kmeny v Brazílii muži k tomu, aby svůj pohlavní úd zvětšili,

dráždí jisté jedovaté hady, aby došlo k uštknutí do penisu. Tím dojde ke zvětšení údu a následně i k uspokojení partnerky. Tento velmi bolestivý proces trvá chvíli, avšak zotavení se z něho trvá přibližně půl roku. (Talalaj, Talalaj, 2001)

4.4 ZÁSTUPCI ZEMÍ KONTINENTU ASIE

Asie se řadí mezi území světa, kde jsou hodnoty života tamních lidí nastaveny zcela jinak, než tomu je například v Evropě nebo Americe. Asijská kultura je zcela odlišná a může se zdát příliš přísná.

Jako první uvedu příklad, kdy v Hong Kongu žena svého nevěrného muže může zabít, aniž by byla nějak trestně stíhána. Jedinou podmínkou takovéto vraždy je, že se musí uskutečnit holýma rukama a nesmí být využito jakýchkoliv předmětů. Podvedená žena je oprávněna zabít i milenku svého manžela, u této vraždy už může používat nástroje. V Číně také dochází k deformaci ženských chodidel, neboť je muži považují za velmi přitažlivé, atraktivní a sexy. Takto zdeformovaná ženská chodidla se nazývají lotosové květy. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Druhým příkladem absurdity v oblasti sexuality může být Bahrajn, kde mají velmi těžkou práci gynekologové, protože se nesmí dotýkat a ani se nesmí dívat na těla svých pacientek. Veškerá vyšetření musí být provedena na základě odrazů ze zrcátek. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Další může být Indonésie, která se řadí ke kontinentu Asie, i když se nachází v části Oceánie, ale uvedu ji zde. V Indonésii je přísně zakázáno masturbovat pod trestem useknutí hlavy. Já osobně si myslím, že tohle nelze nějak více kontrolovat, protože soukromí každého nelze hlídat. Jedinou možností, kde by se dala tato činnost uhlídat je na veřejnosti. (Talalaj, Talalaj, 2001)

V Indii dříve musel defloraci⁵ u mladé dívky vykonat cizinec. Existovala tak zaměstnání, která se na tuto činnost specializovala. V jiných případech pak měl privilegium k defloraci nejstarší muž vesnice. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Některé kultury, jako například mezi Dajáky na Borneu, si pro potěšení žen muži mrzačí své pohlavní údy. Jedná se o bolestivou operaci pomocí jehly, kdy se vytvoří kanálek do pohlavního údu muže, kam si později může zasouvat nejrůznější předměty, a tím pak potěšit

---

⁵ Deflorace = zbavení dívky panenství (Klimeš, 2005)

svoji partnerku. Podobné zvyky mají i na Sumatře, kde si muži pod předkožku zasouvají kamínky nebo nějaký kov, kterým pak zvýší třecí účinek. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Další zemí s podivnými zvyky může být Korea, kde korejské ženy dříve užívaly zvláštní způsob, jak stimulovat své unavené manžely. Ženy své partnery bodaly pomocí špendlíků do varlat. Dnes tento jev můžeme spatřit zřídka, ale v minulosti byl zcela běžným. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Poslední zemí, kterou uvedu je Japonsko, které se i v současnosti vyznačuje nejrůznějšími rituály a svátky, které mají oslavovat mužnost. Při těchto oslavách se muži převlékají do exotických kostýmů a zhotovují si z papíru pohlavní údy enormních rozměrů. Těmito papírovými údy se při oslavách dotýkají navzájem. V Naganu mají každoročně svátek plodnosti, kdy mnoho mužů nad hlavami nese opět napodobeninu penisu zhotoveného ze dřeva nebo kovu. V Japonsku mají také chrámy plodnosti, kam jezdí neplodné ženy z celého světa, aby vyjádřily úctu k falu, což je tedy pohlavní úd. Věří, že pak otěhotní. Děti v tomto chrámu dostávají na oslavách lízátko, která mají také tvar lidského mužského údu. V Japonsku má také dnes mnoho žen tetování, které má sexuálního partnera vzrušit. Jedná se převážně o hada stočeného v intimních partiích, který se chystá zalézt dovnitř ženy. (Talalaj, Talalaj, 2001)

4.5 ZÁSTUPCI ZEMÍ AFRIKY

První oblastí, kterou uvedu, je oblast blízkého východu, který zasahuje jak kontinent Afriku, tak i Asii a Evropu. Platí zde absurdní sexuální zákon, který uvádí, že je přísně zakázáno po sexu s ovci její maso jakkoliv tepelně upravovat k nějakým pokrmům. Mnozí lidé by se nad tímto zákon pozastavili, neboť by spíše předpokládali, že bude zakázán pohlavní styk se zvířetem, protože se jedná o zoofilii, která je v některých zemích přísně trestána, ale opravdu se jedná o zákaz konzumace masa. Pro oblast blízkého východu bych uvedla kupříkladu stát Libanon, který se ale nachází v Asii, kde je mužům legálně povolen pohlavní styk se zvířaty, ale za podmínky, že zvířata budou samice. V případě, že by zvířata byla samci, tak je pohlavní styk zakázán. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Mimo styk se zvířaty je největším zvykem v mnoha afrických zemích ještě dnes obřízka, která se provádí jak u mužů, tak i u žen. U žen je obřízka mnohem častější. Žena má být po obřízce velmi přitažlivá a sexuálně čistá. Obřízka se provádí u děvčat ve věku od 5 let do 7 let. Dívce se odřízne klitoris a stydké pysky. Při takovéto bolestivé operaci se s dívkami zachází

jako s nevěstami. Mají krásné šaty a jsou ozdobeny nejrůznějšími šperky. (Talalaj, Talalaj, 2001)

V Africe je dalším častým zvykem zvětšování ženských pohlavních orgánů. Například u hotentotských žen dochází k protahování malých stydkých pysků natolik, že jim pak stydké pysky visí několik palců od poševního vchodu. U tohoto kmene se také traduje, že narození dvojčat má pro rodinu vliv smůly. Tudíž si velmi mladí chlapci kolem 16 roku života odstraňují jedno varle, aby předešli narození dvojčat. Těžko jim ale někdo vysvětlí, že polokastrace na narození dvojčat nemá žádný vliv. (Talalaj, Talalaj, 2001)

U kmene Tuaregů, žijících na Sahaře, rodiny vedly děvčata už ve velmi útlém věku k tučnosti. Od raného dětství jsou dívky vykrmovány, aby byly pro muže sexuálně přitažlivé. Naopak tomu je u Křováků, kdy žena musí mít tuk uložen jen v jedné části těla. Nejpřitažlivější se pak dívka, nebo žena stává, když má tukem velmi zvětšené hýždě. Protože nejen u afrických kmenů, ale například i u Zapotéků v jižním Mexiku, se tradovalo, že kdo je hubený, má příliš chatrné zdraví. (Talalaj, Talalaj, 2001)

V některých dalších oblastech Afriky, například v jižní Etiopii, se muži vyznačují tím, že sbírají lidské faly, převážně tedy mužské, které si pak vystavují. Jedná se o sbírání mužských údů, kdy dává muž najevo svou dospělost a postavení ve společnosti tím, že tento falus, nebo jeho napodobeninu nosí na čele. (viz Příloha C) (Talalaj, Talalaj, 2001)

Někteří lidé v Africe dodnes věří, že pohlavní styk znamená znečištění obou milenců. U osoby, kde došlo k pohlavnímu styku, se zakazuje, aby byla v kontaktu s nemocnými lidmi, neboť tuto nečistotu může přenést na nemocného a ten by se nemusel uzdravit. Po pohlavním styku pak dotyčná osoba musí podstoupit očistný rituál, kdy se jí nařízne místo v břicho a vtírají se do něho bylinky. Poté má být opět očištěna. Stejný rituál platí i u milenců. (Talalaj, Talalaj, 2001)

4.6 ZÁSTUPCI ZEMÍ KONTINENTU AUSTRÁLIE A OCEÁNIE

S australskými domorodci, stejně tak jako s africkými či americkými domorodci, žijícími v přírodě mimo civilizaci, se můžeme v současnosti také setkat. Tito lidé nejsou příliš vzdělaní a biologické pochody uvnitř těla si nedokáží vysvětlit. Věří například, že žena otěhotní v případě, že do ní vstoupí duch svatý. Vypravují se na dlouhé cesty do pouští, kde má žena údajně otěhotnět. Pohlavní styk, který u nich začíná už ve velmi útlém věku, považují pouze za druh zábavy, nikoliv jako účel rozmnožování. Proto jsou také domorodé ženy těhotné

několikrát za život. Extrémní případy spadají až do 18 těhotenství za život. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Dospívající mládež je u australských domorodců přijímána mezi muže a ženy poměrně drastickými způsoby. Chlapci v období dospívání prokazují, že se mohou stát muži, a to tím způsobem, že musí snést co největší bolest. K takovým obřadům patří například vyřezávání částí těla, nebo vytrhávání jejich zubů. Dívky to mají v jistém ohledu mnohem složitější. Ty musí být odvedeny do buše, kde je doprovází všichni muži z rodu. V buši pak následně dojde k dívčí defloraci, kdy s dívkou vykonají všichni muži soulož. Ejakulované semeno zachycují do speciální nádoby, ze které to pak dívka na slavnostním obřadu musí vypít. Po absolvování těchto sexuálních praktik je teprve přijata mezi dospělé ženy. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Prvním příkladem může být ostrov Guam, který leží v Tichém oceánu. Tento ostrov se vyznačuje poměrně absurdním sexuálním zákonem, jako jiné již zmíněné oblasti. Muži se na tomto ostrově mohou nechat legálně zaměstnat jako profesionální „odpaňovači“, neboť podle tamních zákonů se dívka, která je pannou, nesmí vdát. (Talalaj, Talalaj, 2001)

V Mikronésii, tedy mezi obyvateli ostrova Ponape, zase dochází k praktikám, kdy muži svým partnerkám přikládají na klitoris mravence, a tím se má zvýšit pocit sexuálního vzrušení. Další praktikou pak může být vkládání malé ryбки do pohlavního otvoru a samotné dolování ryбки jazykem ven. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Ostrované z Truku mají ve zvyku roztahovat mladým dívkám zevní pohlavní orgány, a aby taková dívka demonstrovala svou sexualitu, zavěšuje si na malé stydké pysky, které mají speciálně k tomu vytvořené otvory, cinkající předměty. Tyto předměty pak při chůzi cinkají nebo vydávají jiné zvuky a tím pádem upozorňují na dívčinu sexualitu. U těchto ostrovanů dochází i k praktikám, které matky svým mladistvým dcerám neustále připomínají. Jedná se o činnost, u které mají své stydké pysky neustále pomocí ruky vytahovat, aby pak na ně mohly zavěšovat cinkající předměty. „ *Prodlužená a cinkající vagina byla pro každé místní děvče věcí náramné cti.* “ (Talalaj, Talalaj, 2001, s. 20)

U kmene Dani v indonéské provincii Irian Jaya dochází k tomu, že si muži svůj penis ukrývají do pouzdra, ale varlata si nechávají volně. (viz Příloha D) K ukrývání mužských pohlavních orgánů do pouzder dochází i v některých afrických kmenech. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Australští domorodci také obdivují sexuální výkony zvířat, hlavně tedy klokanů. Snaží se tak jejich pohlavní údy napodobovat, tudíž ty své nejrůznějšími způsoby mrzačí. S tím

souvisí i fakt, že je téměř po celém území Austrálii povolen pohlavní styk s klokanem, ale pouze v podnapilém stavu. (Talalaj, Talalaj, 2001)

Poslední zmínkou o tomto malém kontinentu bude rituál, při kterém nepřátelské kmeny uzavírají mír takovým způsobem, že si podrží své pohlavní údy navzájem v rukou. (Talalaj, Talalaj, 2001)

5 JAK SPRÁVNĚ KOMUNIKOVAT S DĚTMI A MLADISTVÝMI O SEXUALITĚ

5.1 PROCES COMING OUTU

Komunikace jako taková je klíčovou sociální dovedností, která všechny spojuje od nepaměti. Na základě komunikačních prostředků se lidé mezi sebou dorozumívají a jsou schopni řešit různé standardní i neobvyklé situace. V této kapitole přiblížím, jak by rodiče, případně pedagogové měli s dětmi komunikovat o tématu týkajícím se sexuality.

Rozebírat s dětmi sexualitu je důležité proto, že sexuální potřeba se řadí k základním lidským potřebám, které by měly být naplňovány, neboť jsou pro život nezbytné. Případné nenaplnění takovýchto potřeb by mohlo vést k dlouhodobé frustraci a následnému špatnému fyzickému i psychickému stavu. Abraham Maslow ve své pyramidě lidských potřeb uvádí sexuální potřebu jako potřebu, která musí být naplněna stejně jako jiné fyziologické potřeby, kupříkladu hlad. Sexuální potřeba je tedy dle něho projev sexuálního pudu, který se přímo řadí k fyziologickým potřebám. (Drapela, 1997 in Krčmářová, 2014)

Každé dítě za svůj život prochází vývojovými obdobími, kde dochází ke změnám psychickým i fyzickým. Mezi jedno z hlavních období v oblasti sexuality řadíme období tzv. coming outu, což znamená, že dítě přijímá svoji sexuální identitu. Jinými slovy řečeno, seznamuje se s pohlavím, se kterým se narodilo, a se svojí sexuální orientací, která může být heterosexuální či homosexuální, nebo v některých případech i bisexuální. (Krčmářová, 2014)

Kromě toho, že se dítě samo sblíží se svojí sexuální identitou, v procesu coming outu by mělo tuto svou identitu dát najevo i okolnímu prostředí. V případě že je dítě ztotožněno se svou identitou, která je převážně většinová, tedy heterosexuální, pak nemívá problémy v dalším životě. V případě, že se dítě narodilo se sexuální identitou menšinovou, tou mám na mysli homosexuální identitu, mohlo by dojít k tzv. egodystonní sexualitě. Egodystonní sexualita je stav, kdy jedinec není schopen ani ochoten přijmout svou sexuální orientaci a snaží se ji jakkoliv měnit. (Weiss, 2002 in Krčmářová, 2014) Specifickým odvětvím coming outu je pak coming out transsexuálních osob. Zde se jedná o případ, kdy psychické a fyzické pohlaví není v souladu. (Krčmářová, 2014)

5.2 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ KOMUNIKACI O SEXUALITĚ

„Rodiče mají jedinečnou pozici k tomu, aby preventivně působili na své děti a to jednak včas, ale také zároveň v souladu s rodinnými hodnotami. Mají možnost jim předat důležité informace a normy ještě před tím, než začnou sexuálně žít.“ (Wyckoff et al., 2008, str. 650 in Kaňák, Stretti, 2014, str. 107)

Na sexuální chování dětí a adolescentů má vliv mnoho okolností, ale mezi nejzákladnější vlivy patří rodičovská výchova. Kromě samotné rodičovské kontroly to dále mohou být i jednotlivá témata o sexu a sexualitě, která se v rodině rozebírají. Přátelská komunikace mezi rodiči a adolescenty vede k nižší míře pohlavních styků, zatímco dramatická komunikace vede naopak k vyšší míře sexuálních zkušeností a praktik. (Kaňák, Stretti, 2014)

Mezi 2 základní faktory, které ovlivňují komunikaci mezi dětmi a dospělými ohledně sexuality patří faktor partnerství a faktor nadřazenosti. Faktor partnerství je takový, který ovlivňuje chuť ke komunikaci pozitivním způsobem. Pro dospívající se pak komunikace stává partnerskou, ale za předpokladu, že jsou dodrženy následující potřeby. První potřebou je potřeba důvěrnosti, kdy dospívající musí v rodičích mít důvěru se vším, s čím se jim svěřuje. Druhou potřebou je potřeba kladného vztahu, aby dospívající byli vůbec ochotní se svými rodiči o sexualitě bavit. Velmi důležitá je i potřeba kladného emočního doprovodu během rozhovoru. Další potřebou je autonomie, u které by měl dospívající mít pocit, že si může vybrat dotyčnou osobu, se kterou bude komunikovat o sexualitě. Poslední potřebou je potřeba vzájemnosti, kdy dospívající a rodič mají mít stejný prostor ke komunikaci a měly by se jim zanechat jejich zájmy, o kterých se chtějí bavit. (Kaňák, Stretti, 2014)

Druhým faktorem, který je pravý opak faktoru partnerství, je faktor nadřazenosti. Tento faktor naopak celou komunikaci znesnadňuje, komplikuje, nebo dokonce neumožňuje. Mezi charakteristiky, které spadají pod faktor nadřazenosti, a v komunikaci by se jim mělo spíše vyhýbat, jsou následující. Obavy z podezřívavosti, kdy dospívající nemá důvěru v dospělého. Dále to jsou obavy z chladné a formální komunikace, kdy by mohl mít dospívající jedinec pocit, že rodiči na konverzaci nezáleží. Obavy z nemožnosti se rozhodnout by mohl dospívající jedinec mít, kdyby pouze rodič rozhodoval, o jakých tématech, a kdy se bude zrovna mluvit. Poslední jsou obavy z přesvědčování, kdy se dospělý neustále snaží mladistvého přesvědčovat, že má ve všem pravdu. Tyto všechny obavy, které když se seskupí, pak naprosto znemožňují jakoukoliv komunikaci o sexualitě mezi rodiči a dětmi či mladistvými. (Kaňák, Stretti, 2014)

Aby rozhovor mezi jednotlivými stranami mohl fungovat, měl by být zcela otevřený a je důležité, aby si strany navzájem věřily. Celkový rozhovor by měl nést vlastnosti jako opravdovost, ryzost, autenticita, vřelost, akceptace, povzbuzení, ocenění, empatie, vnímavost, respekt, svoboda, bezpečí a citlivost. Je téměř jasné, že skoro žádný rozhovor nemůže splňovat všechna kritéria najednou, ale měl by splňovat alespoň polovinu, aby pak bylo možné komunikaci hodnotit jako zdařilou. (Kaňák, Stretti, 2014)

Ještě dříve než komunikaci zahájí rodič, dospívající či dítě, je důležité si uvědomit, v jakých rolích bude rozhovor vedený. Pokud se jedná o rodiče, který vede s dítětem nebo dospívajícím rozhovor v domácím prostředí, pak by měl zvážit, zda druhého rodiče bude informovat o rozhovoru, který vedl s daným jedincem. Měl by to zvážit hlavně z hlediska důvěryhodnosti. Pokud rozhovor probíhá mezi dítětem a rodičem či jiným dospělým pracovníkem v nějaké instituci, je důležité, aby měli oba soukromí a vše, o čem budou komunikovat, aby zůstalo jen mezi nimi. Problém nastává tehdy, pokud dospělý pracuje v nějaké instituci, kde pracuje s dětmi a je povinen hlásit na Policii České republiky veškeré podezřelé aktivity, o kterých se od dětí dozvídá. Zde se jedná převážně o zneužívání dětí, které je trestnou činností. Dítě se dospělému svěří a rozebírá to s ním, ale v dospělého zároveň ztratí důvěru, neboť rozhovor nezůstal jen mezi nimi. Další problém by mohl nastat v případě, že by dospělý na dítě neměl čas. V tomhle případě je velmi důležité, aby dospělý dítě ujistil, že téma s ním chce rozebrat, a že je správné, že se o něco zajímá, ale že to s ním probere, až budou oba mít více času. Musí mu vysvětlit, proč zrovna na něho nemá čas. Co by však neměl v žádném případě dělat, je, dítě odříct a případně vyjádřit nezájem. (Kaňák, Stretti, 2014)

5.3 ROZČLENĚNÍ DO JEDNOTLIVÝCH KATEGORIÍ

Následující dělení, které zde bude rozebráno, je posuzováno podle Trojanova dělení z roku 1999.

Už od raného dětství je nutné a velmi důležité chránit děti před možnými nežádoucími vlivy, mezi které patří například i pohlavní zneužívání. K tomu aby děti byly plně chráněny, může napomáhat otevřená komunikace o sexu a sexualitě v rodině. Dětem by mělo být sdělováno, jaké je nastavení hranic sexuálního chování, tzn., co je legální, co nelegální, co se smí, a co ne. (Kaňák, Stretti, 2014)

Děti ve věku 2 – 4 let. Děti jsou už od útlého dětství velmi zvědavé a ptají se na spoustu otázek rodičů. Jejich otázky bývají většinou velmi konkrétní. V tomto období si začínají všimnout,

že mezi nimi existují jisté rozdíly. Že vypadají třeba jinak než jejich vrstevníci. Začínají si i všimnout svého pohlaví, které pak zkoumají společně se svými vrstevníky. Jedná se i o první období intimity, kdy by se mělo dětem vysvětlit, kde jsou hranice. Že nemohou zkoumat do detailů vše, co by chtěly. V tomto období by měl rodič dětem vysvětlit pojmenování jednotlivých pohlavních znaků. Dítě by pak mělo umět pojmenovat jednotlivé části svého těla pravými jmény a mělo by umět o nich mluvit. V tomto období také dochází k prvním dotekům intimních partií, kdy dítě poznává příjemnou stránku vlastních doteků. Dětem by neměly být zatajovány jakékoliv odpovědi na jejich otázky. Mělo by jim být jasně a srozumitelně k jejich věku vysvětleno, na co se zrovna ptají. Pro rodiče je v tomto období důležité zůstat klidnými, poskytovat dětem informace, netrestat je, a v případě masturbace jim vysvětlit, co se sluší ve společnosti a co ne. Nikdy by neměly být za to trestané, nemělo by se na ně křičet a nemělo by se jim říkat, že je masturbace nečistá a špatná, neboť to není pravda. (Kaňák, Stretti, 2014)

Děti ve věku 4 – 6 let. V tomto období děti nastupují obvykle do mateřských škol, což s sebou přináší mnohé nové zkušenosti a vědomosti v oblasti sexuality. Pedagogové jsou tak druhými dospělými po rodičích, kdo mluví s dětmi o sexualitě. V tomto období podobně jako v tom předešlém se děti velmi často vyptávají, akorát do větších podrobností. Velmi často se objevuje hra na doktora. Velkou otázkou je v tomto období nahota. Rozebírá se s dětmi, kdy, za jakých podmínek a komu by měly svoji nahotu ukázat. Měla by se otevřít otázka soukromí a dítěti by se mělo vysvětlovat, že každý jedinec to má trochu jinak ohledně sexuality a proč tomu tak je. Že u nás je to obvyklé právě takhle, a že existuje spousta odlišností. Také se s dětmi v tomto období rozebírá, jak děti na svět přicházejí. Dále také platí, že se děti od svých vrstevníků mohou dozvědět věci, které ještě nikdy neslyšely, tudíž je dobré, aby na to byly připraveny a nebály se případně zeptat na jisté nesrovnalosti. Pro rodiče je důležité nevést několikahodinové přednášky, neboť se děti nedokáží příliš dlouho soustředit. (Kaňák, Stretti, 2014)

Děti ve věku 7 – 10 let. Během uvedeného období děti mají potřebu zvyšovat své sociální vazby a kontakty. Více se zajímají o to, co provozují ostatní kluci a holky. Sexuální témata a sexualita nejsou v centru zájmu těchto dětí, ale přesto se o ně zajímají. Děti také zajímá v tomto období význam různých slov. Mohou se u nich ve slovníku objevit vulgarismy, které se mohly doslechnout ve škole od vrstevníků. Rodiče by pak s nimi měli rozebrat vhodnost slov. Je to velmi důležité, protože reakce dospělých ovlivní, jaký vztah si dítě k sexualitě vybuduje, a zda bude mít k dospělému důvěru. Komunikace by měla probíhat v několika krocích. Prvním krokem by mělo být ocenění otázky, že je důležité, že se dítě ptá. V druhém kroku by dítě mělo být vyzváno, aby samo zkusilo odpovědět na svoji otázku. Třetím

krokem je pak zodpovězení, opravení či doplnění toho, co dítě řeklo. V posledním kroku by se rodič měl zeptat, zda dítě rozumělo komunikaci a jestli nepotřebuje ještě upřesnit nějaké nesrovnalosti. V tomto období by také děti měly být seznámeny s možnými fyziologickými procesy, které je mohou potkat. (Kaňák, Stretti, 2014)

Dospívající děti ve věku 10 – 15 let. Dospívajícím se v tomto období začínají objevovat sekundární pohlavní znaky, mezi které patří ochlupení, menstruace, erekce, nebo například měnění postavy. U dospívajících se mění slovník spojený se sexuálním vyzráváním. Dospívající už se častěji obrací k vrstevníkům opačného pohlaví, nikoliv ke svým rodičům. Navazují první romantické vztahy, které jsou spjaty s tlakem okolí, který je na ně vyvíjen. Vhodné je s dospívajícími mluvit o tématech jako je zdravá sexualita, právní normy, pohlavní choroby a těhotenství. Dospívajícímu by se mělo vysvětlit, že má právo na pohlavní styk až se na něho bude cítit a nikdo by ho neměl nutit. Pokud chce dospělý konverzaci zahájit, měl by svůj záměr dospívajícímu říct předem, aby předešli případným konfliktům. Během rozhovoru je důležité dát dospívajícímu najevo, že respektujeme, na co se ptá, a že nás to zajímá. Rodič by mu měl zároveň umožnit, aby si informace případně mohl dohledat v adekvátních příručkách či knihách. Rodič by měl dospívajícímu vysvětlit, v případě nouze a nebezpečí, jak se z takové situace dostat a jak si přivolat pomoc. Je to spjato především s místy, kam se dospívající uchyluje a s lidmi, se kterými se stýká. Velmi důležité pro dospívajícího je, aby rodič jeho problémy nerozebíral s nikým dalším, například na rodinných sešlostech. A zároveň by rodič nikdy neměl reagovat větou, že je dotčený ještě malý, mladý či že má dostatek času. (Kaňák, Stretti, 2014)

Poslední období je období od 15 do 18 let. V tomto období se z dospívajícího stává dospělý jedinec. Vhodné je, aby v tomto období rodiče rozebírali témata stejná jako v předešlých, avšak do větších detailů. Ke komunikaci by mělo docházet, pokud obě strany chtějí. Jelikož je dospívající na vyšší rozumové úrovni, je možné komunikovat zcela na úrovni ohledně sexuálních témat. Převážně většina dospívajících v tomto období za rodiči nechodí, neboť mají mnoho zdrojů, kde se mohou informace dozvědět. Mají již i své soukromí. V tomto období se u komunikace vyžaduje především partnerská úroveň rozhovoru. Rodiče by neměli vyzvídat od svých dětí, neboť nemusí vědět vše. V tomto období je pro rodiče základním úkolem odpoutat se od svého dítěte, protože se stává dospělým a má svůj život a svoji vlastní odpovědnost. (Kaňák, Stretti, 2014) Ukázkou, jak by měl vypadat rozhovor mezi dospělým a dospívajícím, lze nalézt v Příloze E.

5.4 SEXUÁLNÍ VÝCHOVA

Aby sexuální výchova byla zdravá a správná, je zapotřebí dodržovat několik zásad k tomu směřujících. První zásadou je princip spontánnosti, kdy musí být vychovávající sám přesvědčen, že je sexuální výchova stejně důležitá, jako ostatní oblasti života. On sám by měl být schopen zvolit vhodnou chvíli a správnou formu sexuální výchovy. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Princip přiměřenosti se vztahuje na dobu, kdy svým dětem sdělujeme informace ze sexuální výchovy. Rodiče by si měli uvědomit, jak je jejich dítě staré a na základě toho mu vysvětlovat informace. U dětí předškolního věku by měli rodiče odpovídat pouze, když se začnou ptát samy, ale u starších dětí v pubertálním věku by s komunikací měli přijít rodiče první. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Princip aktivní imunizace uvádí, že když rodiče svému dítěti včas budou sdělovat informace ze sexuální výchovy, bude pak dítě vůči negativním vlivům okolí imunní. Informace bude mít nejprve od rodičů a ty mu v paměti zůstanou po celý život. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Princip důvěry uvádí, že důvěra mezi dítětem a vychovávajícím by měla být vzájemná. Rodiče mají často pocit, že děti jim musí důvěřovat, ale naopak už tomu tak být nemusí. Rodiče by měli respektovat soukromí svých dětí a neměli by dítě nějak zesměšňovat či ponižovat v oblasti sexuální. Kontrola rodičů je samozřejmě zapotřebí, ale měla by být slušná a důstojná. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Princip pravdivosti uvádí, že dítěti by se měla říkat vždy pravda i v oblasti sexuální, samozřejmě s ohledem na věk. Informace by se mu neměly zatajovat a už vůbec ne uvádět lživě, mohlo by pak dojít ke ztrátě důvěry ze strany dítěte. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Dalším principem je princip návaznosti, kdy by rodiče měli dětem sdělovat informace logicky a postupně, jak následují po sobě. Od základních věcí typu těhotenství, až po emoční stránku vlastního sexuálního života. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Posledním principem je princip otevřenosti, který uvádí, že děti a mladiství by se měli informace z oblasti sexuální výchovy dozvídat jak v soukromí, tak i na veřejných besedách. V soukromí je myšleno, že by rodiče měli se svými dětmi rozebírat sexualitu doma, a na veřejných besedách by se měly děti zase naučit o problémech komunikovat a nestydět se. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Sexuální výchova ve škole by měla probíhat podobně jako v domácím prostředí, akorát více dopodrobna a měla by být zaměřena i na biologickou stránku člověka. O něco složitější je sexuální výchova u lidí s postižením, neboť takovým lidem se vše musí vysvětlovat jednodušeji a častěji. Musí být kladen větší důraz na možné následky či problémy v sexuální oblasti. Je důležité, aby těmto jedincům byl umožněn co největší kontakt s dětmi tělesně i psychicky zdravými. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

Cílem sexuální výchovy od dětství až po dospělost je vybavit mladé lidi množstvím informací, ale také v nich vybudovat správné názory a postoje, které jim umožní získat si vhodný sociální status či roli, jak v rodině, tak i ve společnosti. Sexuální výchova by měla mít nejen informativní stránku, ale měla by být zaměřena i citově a cílevědomě. Mladým lidem by tak měla sexuální výchova pomoci, aby se vyznali v sobě samých a také ve světě. (Pondělíčková-Mašlová, 1990)

6 SOUČASNÁ SITUACE V ČESKÉ REPUBLICE

V této kapitole bude rozebrána oblast prostituce a zneužívání dětí v České republice. Veškeré informace, statistiky a výzkumy týkající se pohlavního zneužívání dětí, které se v kapitole nachází, pochází z údajů Dětského krizového centra, Ministerstva práce a sociálních věcí a Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí. Doplněny jsou i informace z Úmluvy o právech dítěte.

Přestože se Česká republika může jevit jako velmi bezpečná země bez nějakých problémů týkajících se dětské prostituce, není tomu tak. V současnosti lze zaznamenat explozi prostituce jak u dospělých, tak i u dětí v České republice. Na rostoucí prostituci se podílí několik aspektů. Prvním aspektem je rozvoj turistického ruchu, který s sebou nese mnohá rizika. Druhým aspektem je zrušení § 203 trestního zákona o příživnictví. Tento zákon mohl trestat různé projevy spjaté s prostitucí. Třetím aspektem je skutečnost, že platným přestupkovým zákonem z roku 1991 nelze prostituce účinně regulovat. Posledním aspektem je, že se pro mnoho lidí, zejména mladých lidí, stala prostituce byznysem. Prostituce pro ně představuje nejrychlejší a nejúčinnější způsob získání finančních prostředků. Dle mého názoru může prostituce představovat riziko hlavně pro studenty, kteří nemají dostatečnou finanční podporu z domova během studia. Tito mladí lidé potřebují finance pro to, aby mohli studovat a případně se i živit, neboť v současnosti stoupá procento mladých lidí, kteří během studia už nebydlí se svými rodiči. (Vaníčková, 2007)

Kategorií prostituce existuje několik a liší se pouze podle autorů. Vaníčková uvádí následujících 5 kategorií prostituce, kde se dětská prostituce vyskytuje až u 3. kategorie. První kategorií je prostituce privátní, druhou kategorií je prostituce hotelová, třetí je prostituce bytová, následuje prostituce barová a po barové následuje poslední kategorie prostituce pouliční nebo silniční. U prostituce bytové, která se objevuje i u dětí vystupuje nejčastěji třetí osoba v roli kuplíře. Jedná se ve většině případů o rodiče nebo sourozence dítěte. Mnoho mladých lidí provozuje bytovou prostituci za účelem získání finančních prostředků na obživu a bydlení, jak již bylo zmíněno. Více rizikovou skupinou dětí nebo mladistvých, kteří mohou této prostituci propadnout, je skupina lidí s mentálním postižením. (Vaníčková, 2007)

Prostituce barová patří také v České republice k hojně zastoupené kategorii v počtu dětí a mladistvých. Jedná se o prostitutky, které provozují aktivity v barech či salonech a jedná se převážně o cizinky, které se staly obětmi obchodování s lidmi. V České republice se v těchto

salonech pohybují mladiství nebo méně mladší 18 let, ale ve světě se zde pohybují častěji děti. (Vaničková, 2007)

Poslední a nejrizikovější kategorií je pouliční či silniční prostituce. Tato kategorie představuje nejlacinější a nejrychlejší sex za peníze. Tuto prostituci velmi často provozují dívky ve věku 15 let, které jsou na útěku jak z domova, tak i z nejrůznějších výchovných ústavů. Tyto dívky jsou také často spjaty s drogami. Příčinami, proč jsou tak mladé dívky oběťmi této prostituce, je nevzdělanost a tělesná i psychická nevyzrállost. Jsou tedy velmi snadno manipulovatelnými. (Vaničková, 2007)

V České republice za několik posledních let vzrostl počet dětí, které se setkaly s prostitucí. Bylo zaznamenáno celkem 23 případů, což je nejvíce od roku 2013. Kvůli problémům s prostitucí a zneužíváním bylo českým rodinám odebráno celkem 42 dětí. Některé případy měly i vážné následky pro děti. U 20 dětí byla nutná hospitalizace, 23 dětí bylo zraněno, a posttraumatickou stresovou poruchu lékaři zaznamenali u 44 dětí. Podle statistik otěhotnělo 40 dívek.

Děti a mladiství rozhodně nepatří mezi asexuální tvory, tudíž je zapotřebí dávat pozor na informace, kterým se jim dostává. Prostředí, které je může ohrozit, je především okolní svět a přátelé, ale není výjimkou, že krizovým prostředím může být i vlastní domov a rodina.

Více než 800 českých dětí se v minulém roce 2017 setkalo s nějakou formou sexuálního zneužití. Oproti roku 2015 je to zhruba o 40 případů více. Tyto údaje vyplývají ze statistik Ministerstva práce a sociálních věcí. Na druhou stranu za poslední 3 roky sice vzrostl počet sexuálně zneužitých dětí, ale klesl počet dětí do 6 let, které byly jakkoliv obtěžovány.

K sexuálnímu zneužívání dětí a mladistvých v České republice dochází proto, že děti jsou velmi snadnou kořistí, která se nedokáže příliš bránit. Ohrožení dítěte v rodině je nejčastějším případem, kdy jsou většinou zneužívány dívky. Jedná se také o rodiny, které mají nejrůznější dysfunkce, proto dochází k problémům zneužívání. Mezi velmi časté případy, kdy jsou děti sexuálně zneužity rodiči, spadá pohlavní zneužití rodiče v období dětství.

Statistiky Dětského krizového centra uvádí, že až 60% dětí, které jsou v něm umístěny, byly sexuálně zneužity. Z toho vlastním otcem bylo zneužito 56%, nevlastním otcem 23%, dědou 10%, ostatními členy rodiny 11%. Statistiky také uvádí, že děti v rozmezí 3 – 6 let byly zneužity zhruba z 26%.

Dětské krizové centrum uvádí, že 27% případů je zneužíváno mimo rodinu. Jedná se převážně o známé osoby, jako jsou sousedé, trenéři, nebo kamarádi. Zneužívat také mohou zcela cizí osoby, kde je riziko větší brutality. Cizími osobami jsou většinou znásilňovány dívky ve věku 10 – 12 let, a dohází k němu v blízkosti školy a na odlehlých místech. Chlapci bývají

zneužívání na veřejných prostranstvích, jako jsou například veřejné toalety. U chlapců se jedná převážně o homosexuální motiv ze strany násilníka. 12% případů z Dětského krizového centra je zneužito cizí osobou. Většina případů sexuálního zneužívání dětí bývá skryta, ale ty případy, které jsou odhaleny, pak zatajují rodiče, neboť se jedná o trestnou činnost. Pohlavní zneužívání dětí zatajují spíše matky. Statistiky také uvádí, že pouze 5% výpovědí dětí je lživých.

Podle rozsáhlé mezinárodní studie, kterou v roce 2013 pořádala Jihočeská univerzita, přiznalo osobní zkušenost se sexuálním zneužitím v dětství zhruba 10% vysokoškolské populace. Z toho 5% uvedlo, že se jednalo o intenzivní obtěžování. Sex s pachatelem měla 4% studentů a studentek, z toho ani jedné třetině nebylo 15 let. Takto okomentoval výsledky studie jeden z autorů studie MUDr. Miloš Velemínský CSc. Následků sexuálního zneužívání u dětí může být mnoho. Mezi nejčastější patří posttraumatické stresové poruchy, poruchy příjmu potravy, depresivní poruchy, disharmonický vývoj osobnosti, sebepoškozování nebo sociálně patologické jednání. Dítě samotné nemůže ovlivnit, zda se stane obětí, či ne. V případě, že dojde k takovému sexuálně patologickému procesu, jeho léčba je velmi zdlouhavá. Dětem musí být poskytnuta pomoc v oblasti behaviorální, psychologické ale i farmakologické. Musí také docházet pravidelně na terapie. Já osobně si myslím, že přestože se centra a lékaři snaží pohlavně zneužitým dětem pomoci, stejně budou poznamenány do konce života a ponесou si s sebou řadu problémů do budoucnosti, převážně tedy v navazování sociálních kontaktů.

7 PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE DĚTÍ A MLADISTVÝCH

7.1 ÚMLUVA O PRÁVECH DÍTĚTE

Úmluva o právech dítěte je stěžejní mezinárodní dokument, týkající se práv dětí a jejich svobody. Nicméně dětská prostituce je v tomto dokumentu nepříliš rozpracována. Věková hranice dítěte v tomto dokumentu je stanovena na 18 let, což hraje podstatnou roli v problematice dětské prostituce. (Vaníčková, 2007); (mpsv.cz, 2016)

Dle článku 36 v úmluvě dětská prostituce znamená, že stát selhal v ochraně dětí před veškerými druhy vykořisťování, které narušuje celkové blaho dítěte. Dětská prostituce je jednou z forem obchodování s dětmi, a dle článku 35 znamená, že se státu nepodařilo zabránit únosu dětí, jejich prodávání a obchodování s nimi za jakýmkoliv účelem. Článek 34 v Úmluvě o právech dítěte znamená selhání státu v ochraně dětí před veškerými formami jejich vykořisťování a sexuálního zneužívání. Článek 32 také uvádí, že dětská prostituce je formou selhání státu, který nedokázal děti ochránit před hospodářským vykořisťováním a před jakoukoliv prací, která narušuje jejich tělesný, duševní, morální a sociální rozvoj. Dle Úmluvy o právech dítěte, mají děti právo na ochranu od státu před veškerými negacemi, které by nějak ovlivnily jejich pozdější vývoj. Ale podíváme-li se na reálnou existenci dětské prostituce, zjistíme, že ochrana státu není příliš zajištěna, nebo je nedostatečná. (Vaníčková, 2007); (mpsv.cz, 2016)

Vaníčková podává vysvětlení, proč tomu tak je, že jsou děti nepříliš chráněny a ohroženy. Příkládá tedy vinu hlavně v selhání rodinné péče, náhradní péče nebo ústavní výchovy, kdy zákonodárci nedodržují práva, která přijala vůči dětem. Tvrdí také, že nejlepší ochranou a prevencí proti dětské prostituci by bylo, kdyby Úmluva o právech dítěte byla 100% dodržována. (Vaníčková, 2007) Což je dle mého názoru pravda, ale je to nereálné, neboť žádné zákony a povinnosti nejsou uživateli natolik respektovány a důsledně dodržovány, a myslím si, že ani nikdy nebudou.

2. opční protokol k Úmluvě o právech dítěte o obchodování s dětmi, dětské prostituci a dětské pornografii přijatý OSN vstoupil v platnost roku 2002. Tento protokol věnuje velkou pozornost všem formám komerčního sexuálního zneužívání dětí a narušení jejich vývoje. Text a přijetí tohoto dokumentu navázalo na 2. světový kongres, konající se v Jokohamě, proti komerčnímu sexuálnímu vykořisťování dětí. Dokument upřesňuje, co znamená komerční sexuální zneužívání dětí, rozepisuje jeho formy a upravuje trestně právní rámec smluvních států. V dokumentu je rozpracována i pomoc dítěti, které se stane obětí komerčního sexuálního

zneužívání. Dokument nedělá rozdíly mezi národnostmi či kulturami a vybízí k mezinárodní spolupráci a odstranění bariér. V současnosti tento protokol podepsalo 26 států, včetně České republiky, která ho podepsala 30. dubna 2015. Následně 2. prosince 2015 byla listina podpisu České republiky uložena u generálního tajemníka OSN v New Yorku. (umpod.cz, 2016)

7.2 SEXUÁLNÍ PRÁVA

Ve Valencii byla roku 1997 přijata Charta sexuálních práv, která je ve všech ohledech upravovala. Později byla rozšířena i o práva na ochranu reprodukčního zdraví v Deklaraci sexuálních a reprodukčních práv. Dětská prostituce dle této deklarace znamená porušení všech práv v oblasti sexu a sexuality. Jedná se tedy o právo na svobodu, které vylučuje násilí a zneužívání. Dalším právem je právo na autonomii, integritu a bezpečnost těla. Právo na sexuální rovnost respektuje svobodu volby pohlaví. Právo na sexuální zdraví respektuje právo na bezpečný sex. Právo na informace o lidské sexualitě, kdy teoretická východiska mají být předpokladem pro zodpovědné rozhodování. Právo na dostatečnou sexuální výchovu, kdy nemá dojít ke komerčnímu sexuálnímu zneužívání. Právo svobodně se stýkat akceptuje všechny formy sexuálního soužití. Právo svobodné a odpovědné volby v oblasti reprodukce. Právo na soukromí, které akceptuje rozhodnutí o naplněné sexuálního života. Pokud je jakékoliv z těchto práv porušeno, dochází dle deklarace prostituci. (Vaničková, 2007)

7.3 PRÁVNÍ ÚPRAVA V ČESKÉ REPUBLICE

Jednotlivé formy komerčního sexuálního zneužívání mají mezi sebou určité souvislosti, které je mnohdy z hlediska trestního práva složité rozlišit.

Trestný čin kuplířství § 204 platného trestního zákona nepostihuje prostituční chování jako takové, ale toho, kdo se na prostitučním chování druhé osoby jakkoliv podílí, nebo z ní kořistí. Existují i určité sazby, které jsou udělovány za spáchání kuplířství na osobě mladší 18 let nebo na osobě mladší 15 let. Dětská prostituce, respektive soulož s osobou mladší 15 let, je trestním činem podle § 242 trestního zákona. Ochrana dětí a mladistvých před jejich sexuálním zneužíváním je dle tohoto paragrafu poskytována jak dívkám, tak i chlapcům, bez ohledu na jejich fyzickou vyspělost, stupeň pohlavního dospívání a zda už mají či nemají nějaké sexuální zkušenosti z minulosti. (Vaničková, 2007)

Další formou prostitučního chování může být svedení dítěte k sexuálnímu styku s úmyslem. Pachatel nabízí dítěti odměny a snadné výdělky, kterými se později ospravedlňuje. Tato forma spadá pod trestní čin ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 trestního zákona. (Vaníčková, 2007)

Závažnějším jednáním může být, když pachatel sexuálně zneužije dítě, které mu bylo svěřeno k doзору, a tím pádem zneužije závislosti na něm. Zneužití závislosti dítěte znamená, že dá dítě souhlas pachateli k souloži pod nátlakem. Podle § 243 trestního zákona o pohlavním zneužívání dítěte formou zneužití závislosti osoby je pachatel vinen. Vynucení soulože násilím či vyhrožováním naplňuje podstatu trestného činu znásilnění dítěte podle § 241 trestního zákona. (Vaníčková, 2007)

Závěrem tedy mohu říci, že jakákoliv prostituční činnost za účelem zisku či výdělku, je trestnou činností. Nezáleží na osobě, ale na poskytnutí a zprostředkování prostituce za účelem vlastního majetkového prospěchu.

8 ZÁVĚR

Tato bakalářská práce seznámila čtenáře s problematikou sexuality a prostituce u dětí a mladistvých v rámci světových kontinentů. Každý kontinent byl zastoupen několika zeměmi, státy nebo oblastmi. Dále byla v práci rozebrána daná tematika v České republice, které je věnována samostatná kapitola.

V jednotlivých kapitolách si čtenář mohl přečíst co dané pojmy jako je sexualita a prostituce všeobecně znamenají. Dále se mohl dozvědět informace z vývojové psychologie, kdy je v práci rozebráno z hlediska vývoje, do jaké kategorie spadají děti a mladiství. V první polovině bakalářské práce se lze také dozvědět, mimo již zmíněná témata, zajímavosti z historie. Podrobně jsou v práci rozebírány prvotní názory a postoje k sexualitě a jak se s postupem času měnily. Mimo sexualitu je detailně rozebrána i historie prostituce jak všeobecně, tak i speciálně u dětí a mladistvých.

V bakalářské práci se dále čtenář mohl dočíst, jak je to s danou problematikou u jednotlivých zástupců kontinentů. Mohl se dozvědět nejen o sexuálních zákonech platných v dané zemi, ale také o netradičních obyčejích a zvycích, které se v odlišných kulturách vyskytují.

Čtenář si mohl dohledat v práci i informace o komunikaci s dětmi a mladistvými o sexualitě a prostituci, neboť se jedná o velmi důležitou součást dětského sexuálního vývoje. Mohl se také dozvědět, co znamená proces coming outu a jaké faktory komunikaci o sexualitě ovlivňují. Po těchto faktorech je v práci uvedeno, jak by se s dětmi a mladistvými mělo v jednotlivých vývojových stádiích hovořit o problematice. V neposlední řadě je popsán v práci i proces sexuální výchovy v rodině a ve škole.

V poslední části práce se čtenář mohl dozvědět o stěžejních dokumentech, které se týkají sexuálních práv dětí v rámci celého světa. V práci je tedy hlavně zmíněn dokument Úmluva o právech dítěte. Mimo úmluvu se lze dočíst o legislativní stránce v České republice.

Bakalářská práce se mi psala těžce, neboť některé informace nejsou k dohledání, ale myslím si, že cíl práce byl naplněn. V práci je použit Harvardský systém citování a na konci práce jsou řádně uvedeny veškeré zdroje, ze kterých je v práci čerpáno.

Práce neobsahuje praktickou výzkumnou část, jelikož bych já, jakožto výzkumník neměla příliš času na vytvoření kvalitního výzkumu. Práce je v rámci celého světa, tudíž bych potřebovala mnoho času a finančních prostředků na cestování. Výzkum by bylo možné zrealizovat pouze v rámci České republiky, ale jelikož se jedná o děti a mladistvé, potřebovala

bych ke všemu souhlas od rodičů, což by mohlo představovat značné potíže. Raději vytvořím podrobnější teoretickou práci, než neúplný, nebo nezdařilý a uspěchaný výzkum.

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo seznámit čtenáře s problematikou sexuality a prostituce obecně, a detailně rozebrat tuto problematiku u dětí a mladistvých. Dalším cílem bylo uvést zajímavosti z odlišných kultur a jejich sexuální praktiky, které se mnohým mohou zdát absurdní. Já osobně si myslím, a doufám, že splnit cíle mé bakalářské práce se mi podařilo, a že se čtenář mohl dozvědět veškeré potřebné informace, kvůli kterým si práci přečetl.

9 SOUPIS BIBLIOGRAFICKÝCH CITACÍ

I. TIŠTĚNÉ ZDROJE

- BASSERMANN, Lujo. *Nejstarší řemeslo: kulturní dějiny prostituce*. Vyd. 1. Praha: Mladá fronta, 1993. 333 s. ISBN 80-204-0363-9.
- BORNEMAN, Ernest. *Encyklopedie sexuality*. Překlad Zuzana Jarešová; Petr Zemek. Praha: Victoria Publishing, 1994. 666 s. ISBN 80-85605-17-1.
- BROUK, Bohuslav. *Lidská duše a sex*. Vyd. 1. Praha: Odeon, 1992. 138 s. ISBN 80-207-0406-X.
- BRTNÍKOVÁ, Marta; ŠEDIVÝ, Václav. *Moderní láska a sexualita, manželství a rodina*. Vyd. 1. Praha: Naše vojsko, 1985. 285 s. ISBN 28-077-85.
- CARR-GREGG, Michael; SHALE, Erin. *Pubertáči a adolescenti: průvodce výchovou dospívajících*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2010. 197 s. ISBN 978-80-7367-662-9.
- DUBINOVÁ, Terezie. *Kořeny ženské spirituality: návrat a transformace starověké moudrosti*. Vyd. 1. Praha: Keltner, 2013. 267 s. ISBN 978-80-87642-19-1.
- DUFOUR, Pierre. *Dějiny prostituce I., Starý Orient, Egypt, Izrael, Řecko*. Olomouc: Fontána, 2003. 185 s. ISBN 80-7336-056-X.
- GOLDEN, Gale Holtz. *V sevření touhy: sexuální tajemství v psychoterapii*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2013. 318 s. ISBN 978-80-262-0352-0.
- GORDON, Richard. *Podivuhodné dějiny sexu: pohlaví, pohlaváři a tak vůbec*. Překlad Ivo Šmoldas. Vyd. 1. Praha: Brána, 1998. 231 s. ISBN 80-85946-93-9.
- KARSTEN, Hartmut. *Ženy - muži: genderové role, jejich původ a vývoj*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2006. 183 s. ISBN 80-7367-145-X.
- KLIMEŠ, Lumír. *Slovník cizích slov*. Vyd. 7. Praha: SPN – pedagogické nakladatelství, akciová společnost, 2005. 829 s. ISBN 80-7235-272-5.
- KNIHA, Michal et al. *Děti a jejich sexualita: rádce pro rodiče a pedagogy*. Vyd. 1. Brno: CPress, 2014. 200 s. ISBN 978-80-264-0290-9.
- KUBÍK, Josef. *Sexualita bez tabu*. Vyd. 1. Broumovice: Carpe diem, 2010. 324 s. ISBN 978-80-87195-15-4.
- LANGMEIER, Josef; KREJČÍŘOVÁ, Dana. *Vývojová psychologie*. Vyd. 3. Praha: Grada, 2006. 343 s. ISBN 80-7169-195-X.

MORUS. *Světové dějiny sexuality*. Překlad Jiří Stach. Vyd. 2. Praha: Naše vojsko, 1992. 298 s. ISBN 80-206-0071-X.

PONDĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. *Nezralá sexualita: o sexuální výchově a sexuálních projevech dětí a mládeže*. Vyd. 1. Praha: Avicenum, 1990. 139 s. ISBN 80-201-0008-3.

SOULI A. Sofia. *Milostný život v Antickém Řecku*. Vyd. 1. Koropi: Graphic Arts M. Toubis S. A., 94 s. ISBN 960-540-524-5.

ŠANDEROVÁ, Jadwiga. *Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách: několik zásad pro začátečníky*. Vyd. 1. Praha: Sociologické nakladatelství, 2005. 209 s. ISBN 80-86429-40-7.

TALALAJ, Janusz; TALALAJ, Stanislaw. *Nejpodivnější sexuální obřady, obyčeje a zvyky*. Vyd. 1. Frýdek-Místek: Alpress, 2001. 270 s. ISBN 80-7218-622-1.

VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. Vyd. 2. Praha: Grada, 2007. 141 s. ISBN 978-80-247-2218-4.

II. ELEKTRONICKÉ ZDROJE

Dětské krizové centrum. *Světový den prevence týrání a zneužívání dětí – 19. listopad*. [online]. 2015 [2018-11-03]. Dostupné z: <http://www.ditekrize.cz/aktuality>

European justice. *Prameny práva*. [online]. 2013 [2018-11-03]. Dostupné z: https://e-justice.europa.eu/content_member_state_law-6-de-cs.do?member=1

Ministerstvo práce a sociálních věcí. *Prostituce nezletilých dívek v kontextu ústavní výchovy*. [online]. 2008 [2018-11-03]. Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/cs/5332>

Ministerstvo práce a sociálních věcí. *Úmluva o právech dítěte a související dokumenty*. [online]. 2016 [2018-11-03]. Dostupné z: https://www.mpsv.cz/files/clanky/29615/Umluva_o_pravech_ditete.pdf

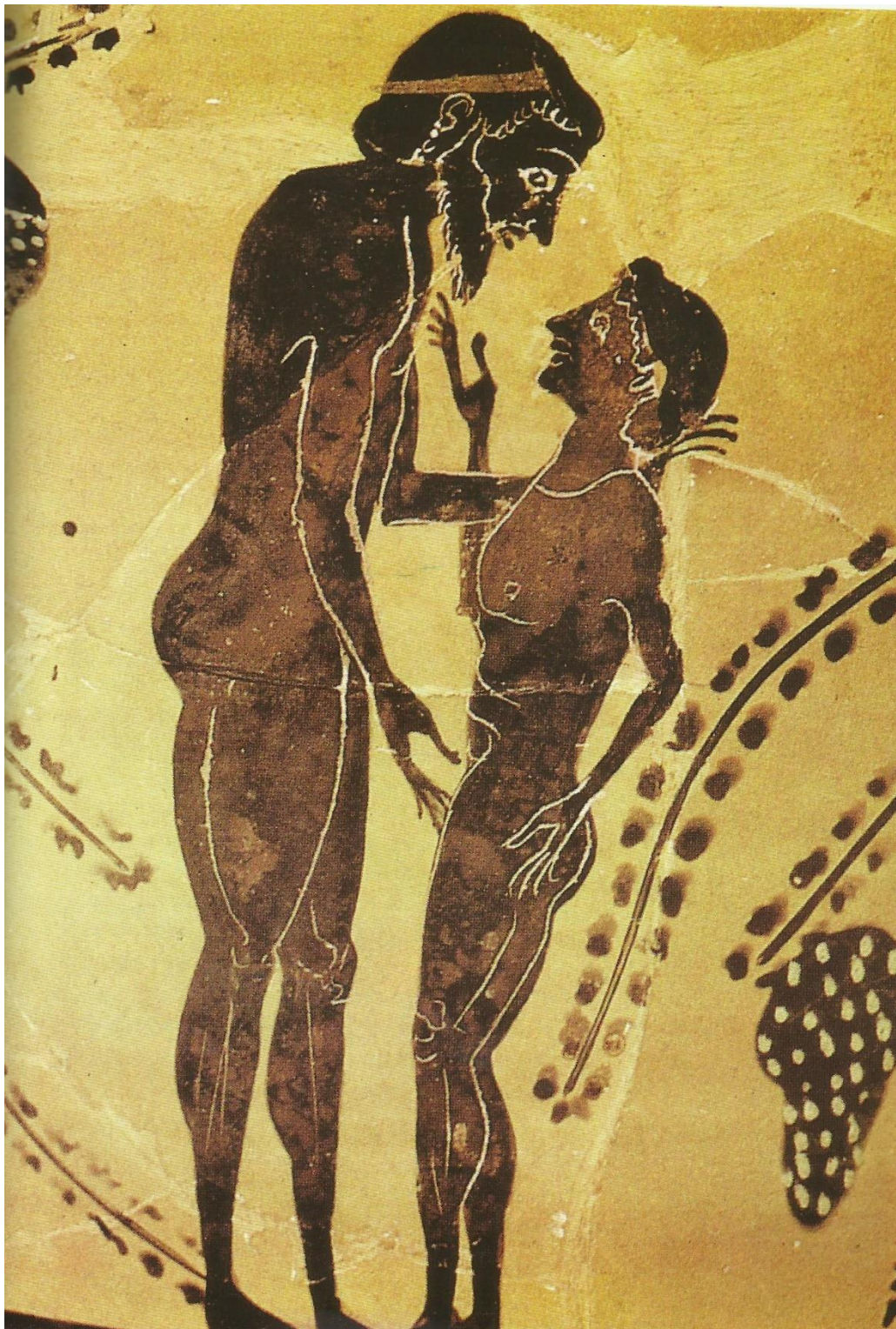
Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí. *Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte zavádějící postup předkládání oznámení*. [online]. 2016 [2018-11-03]. Dostupné z: <https://www.umpod.cz/urad/aktuality/opcni-protokol-k-umluve-o-pravech-ditete-zavadejici-postup-predkladani-oznameni/>

10 PŘÍLOHY

Příloha A <i>Zobrazení hétery se dvěma muži</i>	56
Příloha B <i>Zobrazení muže a mladíka z 6. st. př. n. l.</i>	57
Příloha C <i>Falická čelní ozdoba – jižní Etiopie</i>	58
Příloha D <i>Genitální pouzdro muže z kmene Dani, Irian Jaya</i>	59
Příloha E <i>Ukázka rozhovoru mezi dospělým a dospívajícím</i>	60, 61, 62

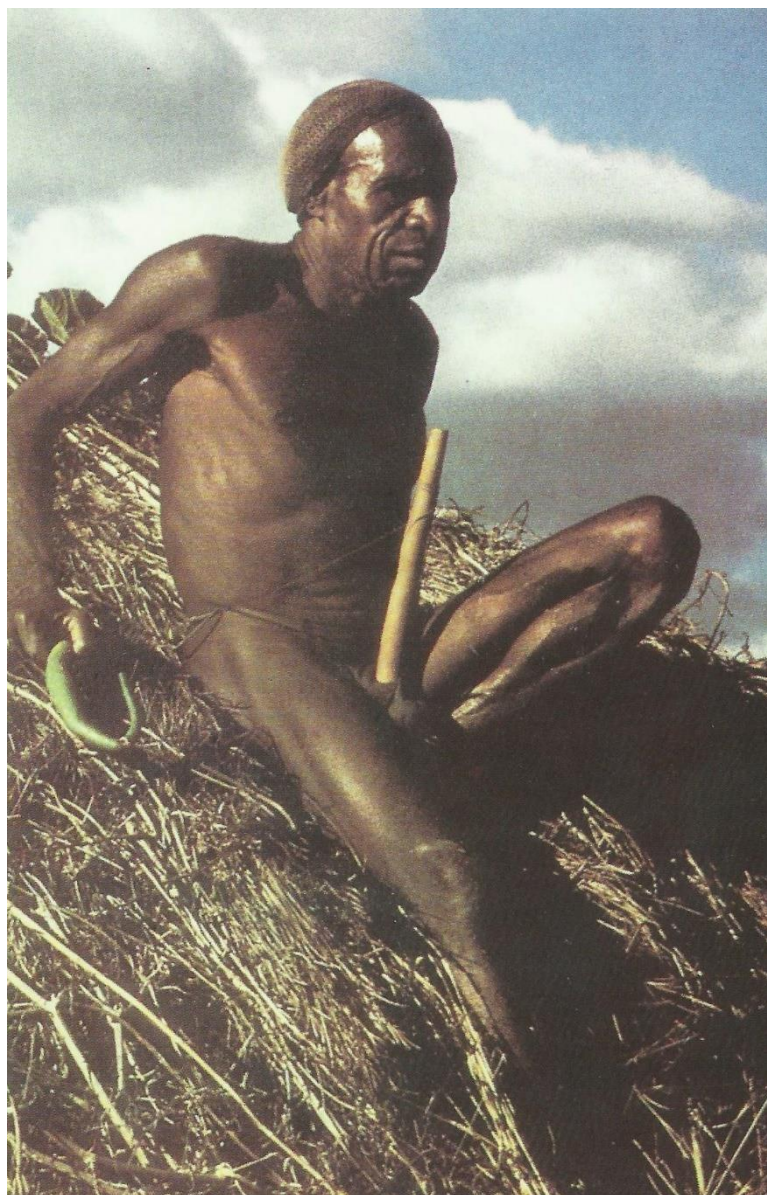

Příloha C *Falická čelní ozdoba – jižní Etiopie* (Talalaj, Talalaj, 2001, s. 131)

Příloha D *Genitální pouzdro muže z kmene Dani, Irian Jaya* (Talalaj, Talalaj, 2001, s. 136)

D: „Ahoj, já bych asi potřebovala nějaký peníze a taky podpis.“

Do: „Aha. Takže bys potřebovala nějaké peníze a taky podpis. A na co bys to potřebovala?“

D (trochu nejistě): „No potřebovala bych to na tu. Na antikoncepci.“

Do: „No to určitě můžeme probrat. Sem rád, že si za mnou s tím přišla. Rád bych nejdřív věděl, co všechno o tom vlastně víš a jestli máš nějakou konkrétní antikoncepci na mysli.“

D: „Něco málo vím. Teda moc toho není. Prostě, že je nějak víc typů nebo co.“

Do: „Ono by si to zasloužilo trochu víc probrat, protože obecně antikoncepce brání početí dítěte, ale jsou různé druhy, které třeba i chrání před různými nemocemi. Máš teď na to chvíli nebo kdy by se ti to hodilo?“

D: „No klidně teďka. Já bych to docela potřebovala podepsat.“

- Do: „Dobře. Rád to s Tebou proberu. Co o antikoncepci všechno víš?“
- D: „No vlastně nic moc. Jen to, že je víc druhů.“
- Do: „Aha, no hodně zjednodušeně řečeno existují takové, které nějak brání otěhotnění. A jsou další, které mohou zabránit i přenosu nějakých chorob. Co bys víc chtěla?“
- D: „No asi i s těma chorobama, aby to bránilo. Já ho mám ráda, ale on asi už nějakou holku měl.“
- Do: „Sem rád, že se o svoje zdraví, takhle zajímáš a staráš. V takovém případě je možné využít buď mužský nebo ženský kondom. Slyšela si o tom něco někdy?“
- D: „Neslyšela. Můžeš mi k tomu něco říct?“
- Do: „No tak mužský kondom se nasazuje na penis před pohlavním stykem. Ženský se zavádí do vaginy, také před pohlavním stykem. Když se dodrží postup, který tam bývá většinou napsanej, nebo kterej spolu můžeme probrat, tak by to mělo zabránit jak početí, tak přenosu chorob. Teda za předpokladu, že neprovozujete i další sexuální aktivity, než je pohlavní styk. Je to zatím srozumitelný“
- D: „No zatím jo. Může ho mít buď kluk, nebo já ho můžu nějak použít. A co je tak běžnější?“
- Do: „No to nedokážu říct. Asi spíš záleží na tom, jak vám to bude vyhovovat.“
- D: „My sme se o tom ještě nebavili“
- Do: „Hmm a o čem jste zatím vlastně mluvili?“
- D: „No vlastně o tom, že spolu už chodíme půl roku a že bychom to chtěli vyzkoušet.“
- Do: „U sexu je celkem důležitý, když to chtějí oba dva.“
(Zde dospělý použije krátkou edukační větu.

Nedoptává se. Nechá na dospívajícím, jestli na to bude chtít reagovat nebo ne.)

D: *„No já vlastně sem to chtěla hlavně já.“*

Do: *„V pořádku, o tom nemusíme nějak moc mluvit, jestli nechceš. Jen mi přišlo důležitý to zdůraznit, že se nikdo nemá do ničeho tlačit.“*

D: *„No a podepíšeš mi to teda?“*

Do: *„Podepíšu Ti to rád. Podle práva spolu spát už můžete a když jste se na tom oba shodli, je to fajn. Jen sem z toho našeho povídání pochopil, že spíš budeš chtít používat kondomy.“*

D: *„No možná oboje.“*

Do: *„To je určitě taky možnost. Už ses radila s gynekoložkou ohledně antikoncepce?“*

D: *„No neradila.“*

Do: *„A co kdybychom to udělali takhle. Já Ti podepíšu ty papíry, který potřebuješ. Ty probereš s doktorkou, jaká by pro Tebe byla vhodná antikoncepce a pak se domluvíme na těch penězích. Jo?“*

D: *„Jo.“*